

காவீர் மைந்தன்

பாகம் 1

அனுஷா வெங்கடேஷ்

இரண்டாவது பதிப்புக்கு முன்னுரை

"கலகி எழுதிய பொன்னியின் செல்வனுக்கு தொடராக ஒரு நாவல் எழுதுகிறாயா?" என்று என்னைப் பார்த்து கேட்டவர் பலர்.

எனக்கே இந்த நாவலை எழுதிய இரண்டரை ஆண்டுகளில், 'இது சாத்தியமா?' என்ற கேள்விகள் எழுந்தன. எனினும் எழுதி முடித்துவிட்டேன்.

காவிரி மைநதன் பிரசுரிக்கப்பட்டு ஓராண்டுகளுள் இரண்டாவது பதிப்பு வந்தது எனக்கு பெரும் மகிழ்ச்சியை கொடுக்கிறது. அதை விட எனக்கு மகிழ்ச்சி கொடுத்த பல விஷயங்கள் இந்த ஓராண்டில் நடந்தன.

90 வயதை தொடருகொண்டிருக்கும் இரண்டு இளைஞர்கள் இந்த புத்தகத்தை முழுவதுமாக ஒரே மூச்சில் படித்தது எனக்கு மன நிறைவைத் தந்தது.

கண் தெரியாத ஒருவருக்கு மூன்று பேர் தொடர்ச்சியாக இந்த நாவலைப் படித்துகாட்டியது மன நெகிழ்வை ஏற்படுத்தியது.

அது போலவே, தமிழ் படிக்கத் தெரியாதவர்களுக்கு, இந்த நாவலின் 1300 பக்கங்களையும் படித்துக் காண்பித்த நிகழ்வுகளும் நடந்தன.

இந்த நாவலைப் படித்த பலர் தங்கள் கருத்துக்களை என்னுடன் பகிர்ந்து கொண்டனர். இதில் பாலாஜி என்ற ரசிகர் நாவலின் கடைசி அத்தியாயங்களை வேறு விதமாக எழுதி எனக்கே அனுப்பியது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த புத்தகத்தின் வெற்றிக்கு பெரும் காரணமாய் இருந்த பத்திரிகை மதிப்புரைகள், புத்தகக் கடைகளின் பேராதரவு மற்றும் வாசகர்களின் ஆரவணைப்புக்கும் நான் என்றும் கடமை பட்டிருக்கிறேன்.

அனுஷ வெங்கடேஷ்

ஆரம்பம்...

மரங்களின் உச்சரங்கி கிளைகள் அந்த வானத்தையே தொட்டுவிடும் போலிருந்தன. அவ்வளவு உயர்ந்த தாவரங்கள் கொண்ட அடர்ந்த காடு அது. ஜனசஞ்சாரமில்லாத அந்தக் காட்டுக்குள், மரங்களுக்கு இடையே ஒரு பாளை சரீர்ப்பம் தெவிவது போல வளைந்து வளைந்து சென்றது. நல்ல அகலமான பாளைதான். புரளி பூட்டிய தெர்கள், ஒன்றல்ல இரண்டு கூட, அடுத்தடுத்தே செல்லக்கூடிய அகலம்.

இளைவதிர் காவமாதலால் காட்டுத் தளர நெடுகிலும் கருகிக் கிடத்த இலைகள் பாளையின் பெரும் பங்கை மறைத்து விட்டன. அதனால் காட்டின் வீசிய காற்றுக்கோ ஆனந்தம். இங்கிருக்கும் இலைகளை எடுத்துச் சென்று, அங்கு குவிப்பது. இல்லை, அங்கிருப்பதை இங்கெடுத்து வந்து குவிப்பது. இல்லை, ஒரே இடத்தில் அவற்றைச் சுற்றிச் சுற்றி வேடிக்கை பார்ப்பது என்று வாயு பகலான் காணகத்தில் பொழுதைப் போக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

சரத்தாலச் சந்திரனின் வெளிச்சமோ சாலையை ஒளிமயமாக்கப் போதவில்லை. எனினும் கண்களைக் கசக்கி உற்றுப் பார்த்தோமோ காணாம், காட்டுப் பாளையின் ஒரு விசித்திர ஊர்வலம் செல்வது நமக்குத் தெரிய வரும்.

முதலில் நான்கு குதிரைகள் சென்றன. அதில் இரண்டின் மேல் மேல் பிடித்த வீரர்கள். பீதி இரண்டில் வேலைவிடப் பலமான ஆயுதம் கொண்ட வீரர்கள். ஆம், இருவரும் வேங்கை பாடிய சோழரின் கொடியை ஏத்தியிருந்தார்கள். பரதக் கண்டத்தில் பாளைய ஆண்ட வம்சத்தின் சின்னத்தைக் கண்ட பின் சகலரும் புவிக்கொடியொன்றைப் பார்த்துவிட்டு புயியைப் பார்த்தது போல ஒதுக்கியே நிற்பார்கள்.

நான்கு புரளிகளுக்குப் பின், ஒரு இரட்டை மாட்டு வண்டியில் சிலர் இருந்தனர். நிச்சயமாக அந்தச் சிலர் இஷ்டப்பட்டுப் பயணம் செய்யவில்லை என்று பார்த்தவுடன் தெரிந்தது. அவர்களை ஏற்றிச் சென்ற வண்டியின் பக்கங்களும் மேல் பாகமும் மூங்கில் கம்பு களால் கூண்டு போல அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அதற்குப் பின்னால்

இன்னமும் ஒரிகு வண்டிகளில் மூட்டை மூட்டையாய்ப் பொருட்கள். எல்லாவற்றிற்கும் பின்னால் நாற்பது வீரர்கள் வானும் வேலும் ஏந்தியபடி ஊடுதனர்.

"பொழுது சாய்கிற வரைக்கும் காத்திருத்துவிட்டு, இப்போது பார்த்துக் கொட்டி, என்று கட்டளையிடுகிறார்கள். இருட்டில் இந்த முகங்களைப் பார்த்து வேறு செல்ல வேண்டியிருக்கிறது" என்றான் ஒரு வீரன், முன்னால் சென்ற மாட்டு வண்டி சுமத்தவர்களைப் பார்த்து.

உண்மையில் வண்டியில் இருந்த ஒன்பது பேரும் அலங்கோலமாகத்தான் இருந்தார்கள். கண்டு போவ மாற்றப் பெற்ற இரட்டை மாட்டு வண்டியில் சந்திவியால் சினைத்துக் கட்டப் பட்டிருந்தனர். அவர்கள் உடலெங்கும் காயம். அதனால் வண்டி காட்டுப் பாதையில் செல்லும்போது, ஏற்றுத் தாழ்வுகளில் சக்கரம் உருண்டோடும்போது, வலி பிராணன் போனது. ஆனால், அவர்கள் வெகுவரத வலியைக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. வீரத் திணர் அல்ல. எல்லாம் போய்விட்டது என்ற வீரத்தியில் இருந்த அந்த ஒன்பது பேருக்கும் உடல் வலி பெரிதாகத் தெரியவில்லை போலும்.

"விசித்திரமடா இந்த உலகம். தரித்திரத்துடன் எங்காவது திருமகனைச் சேர்ப்பார்களா?" என்றான் ஒரு வீரன்.

அவன் சொன்னது பாண்டியக் கைதிகளுடன், ஏராளமான வரிப் பணத்தையும் சேர்த்து ஒரே காலத்தில் அனுப்புவார்களா என்று.

அந்த வீரர் படைக்கு உத்தரவு. "பொண்ணைக் கொண்டு போய்த் தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் பொற்காசுகள் வார்ப்படம் செய்யும் தங்காளையில் சேர்க்க வேண்டும். பொண்ணையும், கயல் சின்னம் பொறித்த பாண்டியக்காககளையும் உருக்கி, வேங்கைச் சின்னம் பொறித்த காசுகளாய்ச் செய்வார்கள் சோழர்கள். கைதிகளை அகற்கு அருகிலிருந்த பாதுகாச் சிறையில் ஒப்படைக்க வேண்டும்."

"இந்தத் தரித்திரம் பிடித்த காட்டில் தம்மைத் தவிர்ப்பு விட்டு வேலை பார்ப்பதற்கு" என்று வருத்தப்பட்டான் இன்னும் ஒரு வீரன். ஆனால், தனிமையை நினைத்து அவன் வருத்தப்பட்டிருக்கவே வேண்டாம்.

சூரியன் எப்போது அஸ்தமிக்கும் என்று பரபரப்புடன் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஒரு சூட்டிலும் அந்தக் காட்டுப் பாதையில்

ஒளித்திருந்தது. அவர்களுக்கு இருளில் செயல்படுத்த வேண்டிய பல காரியங்கள் இருந்தன.

முதல் குதிரையில் சென்றவன் திடுக்கிட்டான். பாதைக்கு அருகில் தெடிதோங்கி வளர்ந்திருந்த ஒரு மரம் எந்தக் காரணத் தினாலோ சாலை மேல் சாய்ந்திருந்தது. சமீபக்காலத்தில்தான் அந்தப் பெரிய மரம் அப்படிச் சாய்ந்திருக்க வேண்டும். "மழைக் காலம் கூட இல்லையே! மரம் எப்படி விழுந்தது? தழைகள் இன்னும் காயக்கூட இல்லை. அதே போல் நேற்று இப்பாதையில் சென்றிருந்த வண்டிகள் எல்லாம் திரும்பி வந்திருக்கும் அல்லவா? வேறு வாகனங்களை வழியில் எதிரே சந்தித்தோமே?" எனப் பல கேள்விகள் எழுந்தன.

"இரவில் கிளம்பினோமே. நமக்கு இதுவும் வேண்டும், இன்னமும் வேண்டும், என்றுதான் சொல்லுவேன்" என்று முணு முணுத்துக்கொண்டு முன் சென்ற குதிரைகளின் வீரர்கள் இருவரும் சிறிது குதித்து விழுந்து கிடந்த மரத்தைச் சென்று பார்வைவிட்டனர்.

இருண்ட காட்டில் பயணம் நடு வழியில் நடைபெட்டது என்ற செய்தி ஊர்வலமெங்கும் பரவியது. மற்ற வீரர்களின் பதற்றமோ இருளில் அடிகரீத்தது. காலாலான்களுக்குடைய பே கச்சும என்று பேச்சு பலரும் ஒன்று குழுகிப் பேசத் தொடங்கினார்கள். அந்தப் பதற்றமானது குதிரைகளுக்கும் பரவியது. அன்னியர் இருக்கும் இடத்துக்கு வந்து விட்டோம் என்று அவை உள்ளுணர்வில் அரீத்தன.

அப்போது திடீரென திசுத்தத்தைக் கிழித்துக் கொண்டு காட்டில் கோட்டைங்கள் ஒரே சமயத்தில் அணிவ. பதற்றத்துடன் ஆயுதம் தாங்கிய வீரர்கள் இங்கும் அங்குமாய்ப் பார்த்தனர். இருளில் என்னவென்று புரியவில்லை.

ஆனால், ஊர்வலத்தில் எல்லாருக்கும் அப்படியல்ல. அந்தக் கோட்டைங்களின் ஒலியானது வலியால் துடித்துக் கொண்டிருந்த ஒன்பது கைதிகளுக்கும் ஒத்தப் கொடுத்தது போலிருந்தது. அவர்கள் கஷ்டத்துக்கெல்லாம் நீகாரணம் வந்துவிட்டது என்று அறிந்தனர். தங்களைச் சகாக்கள் மறக்கவில்லை என்று மனம் பூரித்தனர்.

கடந்த நேர்மாறாகச் சோழ வீரர்களுக்கு அச்சம் எழுந்தது. அறிவாத குழல். அதில் தெரிவாத பலகவன் என்று அவர்கள் கதறித்த எல்லாப் போர் வித்தைகளுக்கும் சவாலாய் அந்த திணை அமைந்தது.

அப்போது செடிகளின் இலைகள் அசைந்ததனால் உண்டான சலசலப்பைக் கேட்டுவிட்டுப் பல வீரர்களும் ஒரே சமயத்தில், "அது என்ன சத்தம்?" என்றனர்.

திருவெனக் புறங்களின் பின்விழுந்து, பாறைகளின் மேலிருந்து, மரக் கிளைகளிலிருந்து பலரும் சோழ வீரர்களின் மீது பாய்ந்தனர். அவர்கள் கையில் வித விதமான ஆயுதங்களை வைத்திருந்தனர்.

திருவெனக் குதித்த எதிரியைச் சமாளிக்க முடியாமல் தவித்தனர் காவல் வீரர்கள். வந்தவர்கள் இருபது பேர் தானிருக்கும் என்றாலும் நல்ல பேரணிப் பலிற்சி கொண்டவர்கள். கற்றுச் சூழலும் அவர்களுக்குக் காதகமாக இருந்தது. மேடு பள்ளம் எல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தது. பாதிச் சண்டையில் பின் வாங்கி இருக்கிறார்கள் புருவதும், பின் வேறிடத்திலிருந்து குதித்துச் சண்டையைத் தொடங்குவதும் எவச் சோழ வீரர்களைத் திகைக்க வைத்தனர்.

அவர்களின் சாதுர்யம் சிறிய படைக்குப் பெரும் பலத்தைக் கொடுத்தது. எதிரியிடம் அவனில்லாத திகைப்பை ஏற்படுத்தியது. மகா சாதுர்யம் எனலோ இந்நகர் திட்டத்தைத் தீட்டியிருக்க வேண்டும். இடத்தையும் சமயத்தையும் தோந்தெடுப்பதிலிருந்து, புறியதொரு போர் முறைக் கலைவையக் கையாண்டதுவரை அவன் போர்த் திறனையும் புதிதில் கூர்மையையும் வெளிக்காட்டியது.

முதலில் பின் வாங்கிய சோழர்களும் விடவில்லை. காக்க வேண்டிய இரண்டும் மிகவும் முக்கியமானவை. அதனால் வீரா வேசத்துடன் போரிட்டனர். சோழர்களுக்குப் புரிந்தது. வந்தவன் வெறும் கொல்லையான் போலில்லை. கொல்லம் போற்காசு களுக்காக வானேந்தபவன் இப்படி உயிரைப் பணயம் வைத்துப் போராட மாட்டான்.

மனச் சோர்வை வெளிக்காட்டிக் கூடாது என்று பல சோழ வீரர்களும் கந்தியைச் சுழற்றிக் கொண்டு எதிரியைத் துரத்தினார்கள். பாறைக்கு அப்பால் சென்றுவான் இருவிய் பலர் அவர்களுக்காகக் காத்திருப்பதைக் கண்டு திடுக்கிட்டனர். போராட முடியாமல் மடிந்தனர்.

சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் கந்திகள் மோதும் "டனா ட் டனா" சத்தம் ஒய்ந்தது. அடி பட்டுப் பல சோழ வீரர்கள் தரையில் கிடந்தனர்.

மடிந்தெல்லாம் முடிந்த மறுகு முதலில் வந்தவர்கள், கைதிகளை விடுவித்தனர். அவர்களை நடக்கக்கூட முடியவில்லை. பலர் கரும் சித்திரவதைக் கொடுமைகளைச் சந்தித்திருந்தனர். எல்லாரையும்

பெயர் கொண்டு அழைத்தான் போராளிகளின் தலைவன். பின் பெயருக்காக நலம் விசாரித்தான்.

அதில் ஒருவன், "எம்மையெல்லாம் மறந்து விட்டீர் என்று தினைத்தேன். ரவிதாசரே!" என்றான்.

"மறப்பேனா? பாண்டிய நாட்டுக்கு உயிரையும் கொடுக்கச் சித்தமாயிருக்கும் உம்மையெல்லாம் மறப்பேனா? கொடுமைக்கும் குரூரத்துக்கும் பெயர் போன சோழர் படைபிடமிருந்து உம்மை மீட்டவே வந்தேன். என்ன கேள்வி கேட்டீர்?" என்று செல்லமாய் கூறிட்டான் ரவிதாசன்.

அருகில் அடிபட்டுக் கிடந்த சோழ வீரனைக் கொல்ல மற்றும் ஒரு போராளியான பரமேசுவரன் வாளை ஒங்கினான். அவனைத் தடுத்தான் ரவிதாசன். "இல்லை, நில். எல்லாரையும் சொர்க்கத்துக்கு அனுப்பிவிடக் கூடாது. அவன் இருந்தாவதான் நல்லது. எல்லாரையும் கொன்றால் நம் செய்தியை யார் தஞ்சைக்கு எடுத்துச் செல்வார்கள்? புறாவின் காலில் நாங்கல்தான் இந்தச் செய்திக்குக் காரணம் என்று தூது விட்டால் நன்றாகவா இருக்கும்?" என்று சொல்லிக் சிரித்தான்.

எல்லாரும் அவனுடன் சேர்ந்து சிரித்தார்கள்.

"சரி, கிளம்புங்கள். வண்டி வந்து சேரவில்லை என்று ஆள் அனுப்பப் போகிறார்கள்" என்றான் ரவிதாசன்.

ஒரு போராளி, "ரவிதாசா! இவ்வளவு தங்கம் இருக்கிறதே. விட்டால் செல்வச் சொல்கிறாயே, நம் போராட்டத்துக்கு உதவும் அல்லவா?" என்றான். வண்டியில் இருந்த வரிப் பணமானது ஏதாவது என்று எல்லாருக்கும் தெரியும். எல்லாம் பாண்டிய நாட்டுச் செல்வம்.

பெயராகத் தலையறைத்தான் ரவிதாசன். "இல்லை. அது இருக்கும்படியே இருக்கட்டும். நாம் கொள்ளையர் இல்லை என்ற சொந்தியையும் அவர்களுக்கு அனுப்ப வேண்டியது அவசியம்."

அவன் பேச்சுக்குக் கட்டுப்பட்டு, விட மனையில்லாமல், தங்கத்தை எல்லாரும் விட்டுவிட்டே நடந்தனர். ரவிதாசன் போராட்டத்தின் நெளிவு சுழிவு எல்லாம் தெரித்தவன். பெரிய படை திரட்டிக் கொண்டு அருகிலிருந்த ராஜ்யங்களைக் கவர்ந்து கொண்டிருக்கும் சோழர்களைத் தடுத்து திறத்துவது கஷ்டம். இன்றைய நிலையில், தஞ்சைக் கோட்டையைச் சூழ்ந்து போர் நடக்க ஒரு சட்டம் பேர் வேண்டும். ஆனால் இந்த மறைமுகப் போரில் அதே அளவு கிலியைச் சோழனுக்குக் கொடுக்க முடியும் என்று நினைத்தான்.

ரவிதாசன் பூமித்து விட்டான். சோழர் இராஜ்யத்தில் குழப்பம் விளையாமல் பாதித்துக் கொள்வதில் சிரமத்தை கொண்டிருக்கும் பிரதமர் அறிஞர்களுக்கு இங்குச் செய்தி நாளை செல்லும். "கேட்கச் சகிக்க வில்லையே" என்று அவர் செயினைப் பொத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

'இப்படி ஏதேனும் செய்தாலென்றிய நாம் இருப்பதே மறத்து போதும்' என்று நினைத்துக் கொண்டான் ரவிதாசன். இப்படித் தானே சோழர் அரியணையில் ஏறக் காத்திருந்த ஆதித்தனைக் கொன்றனர். 'சோழரை நிம்பதியாகத் தூங்க விடுவதில்லை. அமைதியாய் அவன் அவரும்போது கெட்ட கனவு போலப் பாண்டியரின் நினைவு வந்து, வந்து கொல்ல வேண்டும். அவன் முளறிய என்றும் அகவாமல் ஒரு கவலை இருக்க வேண்டும்' என்று உறுதி கொண்டான்.

"சரி, எல்லாரும் விளம்புங்கள்" என்று உத்தரவிட்டான் ரவிதாசன். சோழர்களின் புரவிகளை எடுத்துக் கொண்டு பாண்டியர் ஆபத்துக்களைக் காட்டுக்குள் விசைத்தனர்.

சற்றுநேரம் முன் வரை வளர்வதற்கின் முன் கம்போமாகச் சென்ற வேங்கைக் கொடி ஒன்று மரத்தின் மீது சாய்ந்திருந்தது. அதைக் கீழே தள்ளிவிட்டு அதன் மேல் குதிரையைச் செலுத்தினான் ரவிதாசன். கடைசிக் குதிரை கடக்கும் போது, அந்த வேங்கைக் கொடி நார் நாராய்க் கிழிந்திருந்தது.

அத்தியாயம் ஒன்று காய்ந்தது வீரநாராயண ஏரி

எனவேனும் நிரம்பித் துன்பும் வீரநாராயண ஏரி, பாப்பவர் கண்களுக்கு இன்று அடக்கத்துடன் அவை மட்டத்தில் காட்சி அளித்தது. கரைக்குள் இருக்கும் இடத்தைக் கைப்பற்ற நீரும் நிலமும் போட்டியிட்டன. நீரின் ஓரமாக நாணல் புதர்கள் வேறு. அவை தவறுகிறதற்கு யாதி இடங்களில் தண்ணீர் முழுவதுமாக ஓடும்படி அருகத்து.

காவிரி என்று பத்தர்களாலும், கொள்ளிடம் என்று பொது மக்களாலும் வழங்கப்பட்ட அந்த நதியிலிருந்து வடவாற்றில் வெள்ளம் பாய்ந்து, அதன் வழியாகத் தண்ணீர் வீரநாராயண

ஏரியை நிரப்புவது பல ஆண்டுகளாக நடப்பதுதான். உள்ளே வருவதற்கு நீருக்கு ஒரு வழிதான் என்றாலும், அது வெளியேற இந்த ஏரிக்கு வழியற்று நான்கு கணவாய்கள் உண்டு. அதன் வழியாகத் தண்ணீர் பாய்ந்து சுற்றும் பக்கத்திலுள்ள நிலங்களுக்குப் பாசனத்துக்குச் செல்லும். ஆனால், இன்று, எப்போதும் கேட்கும் "குழு குழு" என்ற சப்தமில்லை. ஆழ்ந்த மௌனம்தான் சுற்றும் குழலில் நிலவியது.

தற்போது வடவாறு காய்ந்து கிடந்ததே இதற்கெல்லாம் முதன்மையான காரணம் எனத் தோன்றலாம். மேலும் சற்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், அந்த ஆண்டின் மலைப் பிரதேசங்களில் வறக்கமாக வரும் மாரிக் காலம் தக்க நேரத்தில் ஆரம்பிக்க வில்லை. கடம்பூர் நாட்டின் மேலே கருமையைக் கண்ணுக்குக் கொஞ்சமும் காட்டாத கல் தெஞ்சம் கொண்ட வானம், இந்த ஆண்டும் ஏமாற்றிவிடும் போலிருந்தது. நதிகளிலும் தண்ணீர்ப் பிரவாகம் வர வரக் குறைந்து வந்தது. இப்படி இயற்கை, கட்டளை அளவத்துத் தாக்கினால் ஏரி வற்றத்தானே செய்யும்?

தமிழ் பேசும் இடங்களில் மிகப் பிரமாண்டமான நீர்ப் பரப்பாய் இருந்த வீர நாராயண ஏரி இன்று ஆக்சாங்கே காய்ந்தும், பல இடங்களில் சுகதியாயும் அளித்த காட்சி, அது முழுமையாக இருந்தபோது கண்டவர்களுக்கு இப்போது கொஞ்சம் மனதுக்குக் கஷ்டமாகத்தான் இருந்தது. ஏனென்றால், பொங்கும் கடலைத் தவிர அனைத்தையும் மாணும் ஒரே இடம் வீர நாராயண ஏரி என்பது நாடறித்த உண்மை. அந்த மெய்யே இந்தக் கோடை வறட்சியினால் பொய்த்துப் போயிருந்தது.

ஒரு காலத்தில் வெகு தூரம் பயணித்து சுழத்திரக்கைக் காண்பிக்க வந்தவிலவாதவர்கள், தங்கள் குழந்தைகளை வீரநாராயண ஏரிக்குக் கூட்டிக்கொண்டு வந்து காட்டுவார்கள். அதேபோல் பெருகரமான தஞ்சையைச் சென்று பார்க்க இயலாதவர்கள், கடம்பூரை வந்து பாப்பார்கள். ஆனால், இன்று ஏரியைக் காண்ப தற்கே, கடம்பூருக்கு விஜயம் செய்வதற்கே யாரும் நினைப்பது கூட இல்லை.

ஆனால், இந்த நிலைமைக்கு யாரும் இயற்கையை மட்டும் குறை சொல்வதாகவும் தெரியவில்லை. சற்று அடக்கிய குரலில் வாதோடு காதாக மக்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தனர், "எல்லாம் அரசரின் பேராசையினால்தான் வந்தது!" என்று.

மாவைப் சொல்லு தெருங்குடம்போது இயற்கையின் அசைவுகள் கூட இக்களமல் காட்சி தத்து ஏரியைச் சுற்றியுள்ள அந்தப் பகுதி.

இன்னும், இன்னும் அந்த ஓரிக்கரையின் நீர்மட்டத்தில் ஏதோ நடமாட்டம் நெரிகின்றதே. மெதுவாக நடந்து கொண்டிருக்கும் பூதாசார உடல் கொண்ட ஒருவர் நம் பார்வையில் படுகிறானே! கட்டையம் மூட்டை வாயை இருக்கிறான். மூன்று குழி வைத்திருக்கிறான். இளந் தொந்தியில் வேட்டையை இறுக்கிக் கட்டியிருக்கிறான். சந்தனத்தைக் குழைத்து உடம்பெல்லாம் சூழிடுத்து மேலாக பூசியிருக்கிறான்.

அவன் யாராய் இருக்கும்? ஆன் நடமாட்டமே இன்னாத இடத்தில் அவன் மட்டும் என்ன செய்கிறான்? எங்கு செல்கிறான்?

அவன் மெதுவாக நகர்வது வட்டப் பாறை ஒன்று சரீரில் உருண்டு செல்வது போலிருக்கிறது. பார்ப்பவருக்கு நிச்சயமாக அது வேடிக்கையாய் இருக்கிறதும், ஆனால், அந்தக் காட்சியை ரசிக்கத்தான் அக்கம் பக்கத்தில் யாரும் பார்வையாளர்கள் இல்லை. அப்படி யாரேனும் இருக்கிறந்தானும் தைரியமாகச் சீர்த்திருக்க மாட்டார்கள். வருபவனை ஏளனம் செய்யவும், என்னி நடை யாடவும் அவர்கள் நிச்சயம் யோசித்திருப்பார்கள்.

ஏனென்றால், அவன் வந்து கரத்தில் ஒரு தடித்த கைத்தடியைக் கெட்டியாகப் பிடித்திருந்தான். தனையில் அதை வைத்துக் கொட்டால் போதும். நையப் புண்ப்புவிடும். ஒங்கிப் போட்டாலே மண்ணையே பிளவுபடும். அப்படிப்பட்ட தடி அது. அந்தத் தடியைக் கண்ட பின் வாய்விட்டுச் சிரிக்க நினைப்பவர்கூட ஒரு புண்புரவலுடன் நிரூபிக்க கொள்வார்கள். இன்னையென்றால் அந்தக் கைத்தடி கொண்டு, மண்ணையில் ஒரு போடு போடுவான்.

மேலும், இவன் பார்ப்பதற்கு வைணவ சம்பிரதாயத்தில் அதிக பத்தி கொண்டவன் போலத் தெரிகிறான். அவன் வசியில் ஏன் ஸரஸ் வாய்க் கேண்டும் எனப் பாரும் ஏதாவ்விடுவார்கள். அந்த அளவிற்கு அவன் உடலெல்லாம் வைணவ பாஷாணம். மக்கள் பூசப் பட்டிருந்ததைக் காண்கிறோம். அவற்றைக் காணும்போது நமக்குப் பழைய ஓர்பாக்கள் வருகின்றனவே!

இவனை நமக்கு முன்பே தெரியுமா? முகத்தில் பல மாறுதல்கள் இருந்தானும், அவனை நாம் அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடிகிறது. நம் பழைய நண்பன்தான். திருமலை எனப் பெயர்சூட்டப்பெற்று, வைணவ ஆச்சாரியர்களின் மீது தன் பற்றை வெளிக்காட்டத் தன் பெயரை 'ஆழ்வார்க்கடியான் நம்பி' என்று மாற்றிக்கொண்டவன்தானே இவன்?

மெதுவாக ஏரியின் கரையின் மீது திருமலை ஏறவேண்டினை. பின்பு, ஒரு பெரும் முயற்சி செய்து செலுத்தாக உயர்த்த ஏரிக்

கரையின்மீது சுற்றுத் துட்டுத் தடுமாறி ஏறி உச்சியை அடைந்தான். அப்போதுதான் அவனுக்கு ஏரியின் நீர்ப்பரப்பு முதல் முறைவாகக் கண்ணில் தென்பட்டது. தாம் ஏற்கெனவே கண்டு வந்ததப்பட்ட நீரின் நிலைமையை அவனும் பார்த்தான்.

அந்தப் பகுதி நீரும் சிறப்புமாய் இருக்கும்போது திருமலை அவன் பார்த்தப் பரவசம் அடைந்திருந்தான். ஒரு காலத்தில் தண்ணீர் நிரைத்து தளம்பியிருந்த ஏரியில் இன்று நடுப் பகுதியிலிருந்துதான் தண்ணீர்ப் பரப்பு தொடங்கியது. அதுவும், நீரின் செவ்வாவி நிறம் விரதாராயண ஏரியை ஒரு குளம் அல்லது குட்டை போலவே அவனுக்குக் காட்டியது.

மயங்கும் மோகினி போல அழகு வார்த்தை பேசி அலைகள் இரயில் படகை அழைத்துச் சென்றுவிடுவது ஒரு காலத்தில் இங்கு நடந்ததுதான். அதனால் படகுகளை உரிமையாளர்கள் கரைமீது நடத்திப் படுத்தி கம்பத்தில் கட்டுவது வழக்கம். பழக்க தோஷத்தில் அப்படி கட்டப்பட்டிருந்த படகுகள் நரை மீது காய்ந்து களைப் பழுவது போலக் காட்சி அளித்தன.

அடியான் கற்று முற்றும் பார்த்தான். தூரத்தில் ஓர் இளைஞன் தலையாக அமர்ந்து ஏரியின் நீரை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததை அடியான் கவனித்தான். அவனது புரவி, அருகில் எனது பற்றியும் கவனையில்லாமல் புல் மேய்ந்து கொண்டிருந்தது.

தப்படி எதைத்தான் அந்த மனிதன் உற்றுக் கவனித்தான் என அவன் பார்த்தும் திசையை அடியானும் நோக்கினான். மானைப் பொழுதல் நீண்டு கொண்டிருந்த நிழல்களுக்கு நடுவே அஸ்தமிக்கும் சூரியனை அந்த வீரன் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததாகத் தெரிந்தது. வேறொன்றும் அந்தத் திசையில் இருப்பதாகவும் அடியானுக்குத் தெரியவில்லை.

ஆழ்வார்க்கடியான் முதலில் அந்த இளைஞனின் அருகே சென்று தின்றான். அவனுக்கு மூக்க வாய்க்கியதைக் கேட்ட பின்பே அந்த இளைஞன் திரும்பிப் பார்த்தான். அவனது எண்ண மூட்டத்தை அந்த சப்தம் கவனித்து நிறுத்தியிருக்கவேண்டும். எந்த வகை மனித சப்தத்தையும் அவன் அந்த மோகன் சூழலில் எதிர் பார்க்கவில்லை போலும். உணர்ச்சியற்ற எண்களுடன் அருகில் நித்தவரின் முகத்தைப் பார்த்தான். அந்தப் பார்வையில் புதிய வகை எதிர்கொள்கிறோம் என்ற ஆர்வம் ஓர் அணு அளவுக்கும் கிடைக்காது.

அந்த இளைஞன் அடியானைத் திரும்பிப் பார்த்துவிட்டுப், பின் அவன் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஏரியை மீண்டும் நோக்கலானான்.

தன்னையிட ஏரி அவன் ஆர்வத்தைக் கவர்ந்ததில் அடியானுக்குச் சற்று வருத்தம்தான். அந்த இளைஞன் அவனைக் கண்டு கொள்வது போலிவலை ஏன் அடியானுக்கு இப்போது நன்கு தெரிந்தது. ஆனால், அடியான் அதை அப்படியே விட்டு விடுவதாகவும் இல்லை. இத்தகாதவா இவ்வளவு தரம் வந்தான்?

அவன் வந்து நின்றதை அமர்த்திருந்தவன் பார்த்துவிட்ட போதும், அவனைக் கவனிக்காமலிருந்ததால் தன் வரவைத் தெரிவிக்க அடித் தொண்டையிலிருந்து களைத்து ஒரு சப்தத்தை எழுப்பினான் அடியான்.

அந்த ஓடி தன் காதில் விழாதது போல, அமர்த்திருந்தவனும் பார்த்த திசையையே பார்த்துக் கொண்டிருக்க, இருவருக்கும் இடையில் ஒரு திரைமறைவுப் போராட்டமே நடந்து கொண்டிருந்தது. அடித் தொண்ணைச் சப்தம் தோல்வியை அடைய, பேச்சுக் கொடுத்தாவது அவன் வாயைக் கிளையது ஏன் முடிவெடுத்தான் அடியான்.

"ஆடிப் பெருக்கின் போதுகூட ஏரிலில் நீர் இல்லை போலும்" என்றான், தெரிந்ததையே திருப்பிக் கேட்கும் தோரணையில், ஆடிப் பதினெட்டாம் பெருக்கன்று சோழநாட்டு நதிகளில் வெவ்வாய் வெவ்வாய் இரு கரையும் தொட்டுக் கொண்டு ஓடுவது வழக்கம். அந்த நதிசலிலிருந்து தண்ணீர் பெறும் ஏரிகளும் பூரணமாக நிரம்பிக் கரையின் உச்சியைத் தொட்டுக் கொண்டிருப்பதும் அபொதுதான்.

வாய்க்குள் ஏதோ முன்கிவலாறு "உம்" என்று உறுமினான் அந்த இளைஞன். அவனது தனிமை பறிபோனதை அவன் கொஞ்சமும் விரும்பவில்லை. அதை இந்த வைணவன் புரிந்து கொள்ளாததில் அவனுக்கு ஓர் எரிச்சல் இருந்தது. தொடர்ந்து இக்க வைணவன் பேசிக்கொண்டே இருப்பான் போதும் என்று உணர்ந்த வானிபனுக்கு வேறொரு மனிதனின் குரல் தராதமைய இருந்தது. அமைதியே செவிகளுக்கு யாழினை போல இருந்தது. அதற்காகவல்லவா இந்த ஏரிக் கரைக்கு ஐந்து ஆண்டுகளாகத் திணர்த்தோறும் வந்து கொண்டிருந்தான்.

என்ன பேசினால் அவன் வாயை மெலும் கிளையான் என்று அடியான் ஒரு தொடி யோசித்தான். மனித உணர்வுகளைப் பாடம் போல் படித்த அடியானுக்கு அதில் ஒரு சிரமமும் இல்லை. இளைஞன் அருகில் புல் தரையில் ஓர் இடம் பார்த்துச் சற்று கவிடத்துடன் அடியான் அமர்ந்தான். அந்தப் பருமனான உடம்பைச் சிரமத்துடன் வளைத்துப் பின் குனிந்து மெல்ல மெல்லத்

தரையில் அமர்ந்து பெருமூச்சு விட்ட அடியானை உற்றுக் கவனித் தான் அந்த இளைஞன். அடியானின் வினோதமான உடம்பும் அவனது அங்க அசைவுகளும் அவனுக்குச் சற்று ஆவலை உண்டாக்கி இருக்க வேண்டும். எனினும் அவன் வாய் திறந்து பேசுவதாகத் தெரியவில்லை.

மோறுமை இழந்த அடியானும் பிரம்மாஸ்திரத்தை ஏவி விட்டான். "தம்பி, இன்று இரவுக்குள் நான் கடம்பூர் மாளிகையை அடைய முடியுமா?"

அந்த இளைஞன் தன்னை யாரோ பிடித்து உறுக்கியது போல் அமர்ந்தான். முதல் முறைபோகப் பேசினான், "உமக்கென்ன அங்கு வேலை?" என வினவினான்.

"ஓ! நீர் பேசுபேரா? ஊமை என அலசரப்பட்டுப் பரிதாபப் பட்டு விட்டேனே! என்னை மன்னித்து அருள் வேண்டும். சரி, அது போகட்டும், எவ்வளவு தூரம் என்று கேட்டால், என்ன வேலை என்று வினா எழுப்புகிறாயே, தம்பி. சோழ நாடு மிகவும் நிமிர் பிடித்துப் போய்விட்டது. கேள்விக்குப் பதில் கேள்வி தான்!" எனச் சொல்லிச் சிரித்தான் அடியான்.

அந்த வாலிபன் திருமலையை உற்றுப் பார்த்தான். அடையாளமும் கண்டு கொண்டான். வீர வைணவன் ஆழ்வார்க்கடியான் சில காலமாகப் பெரு மக்கள் கண்களில் தென்படாமல் இருந்ததால், அவரை மக்கள் பெரும்பாலும் மறந்திருந்தனர். வாலிபன் மெல்லிய குரலில், "உங்களை எனக்கு அடையாளம் தெரிகிறது ஐயா" என்றான். "உன்னையும் எனக்கு நன்கு அடையாளம் தெரிகிறது, உங்களுடைய இனவரசே" என்றான் திருமலை. "அதனால்தான் கடம்பூருக்குச் செல்ல எவ்வளவு தேரமானதும் எனக் கேட்டேன்."

தன் தனிமை பறிபோனது பற்றி ஒரு வருத்தம் இருந்தாலும், கடம்பூர் பண்பாட்டைக் கண்டப்பிடிக்க வேண்டும் எனக் கடம்பூர் இளவரன் மாறன் உணர்ந்தான். விருந்தாளிகள் வரவேற்கப்பட வேண்டும் என்று சிறு வயதிலிருந்து அவனுக்குத் கற்பிக்கப்பட்டது ஐயமில்லாதது.

"ஐயா தற்போது எங்கள் வீட்டுக்கு அதிகம் விருந்தாளிகள் வருவதில்லை. அதனால் என் கடமைமைய மறந்தேன். வர வேண்டும் ஐயா, எங்கள் இல்லம் தங்கள் வரவால் பாக்கியம் பெறும்" என்றான். மாறனின் கபடமற்ற குரல் அவனது வரவேற்பில் உள்ள மெய்ம்மையை உணர்த்தியது.

"உம்மைக் காணவே நானும் வெகு தூரத்திலிருந்து வந்தேன். இளவரசே" என்றான் திருமலை.

"தண்ணீரும் காண ஒருவரை? அதுவும் வெகு தூரத்திலிருந்தா?" தன் முகத்தில் தெரிந்த ஆச்சரியத்தை மறைத்துக் கொண்டான் மாறன். அருகில் புல் மேய்த்து கொண்டிருந்த தன் புரவியின் கடிவாளத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு கோட்டைக்குச் செல்லும் வழியை அடியாணுக்குக் காட்டிவிட்டு முன் நடத்தான். வளைந்து சென்ற ஏரிக் களையில் மீது இருவருமாக மெல்ல நடக்க வானார்கள்.

கடம்பூர் தனது பொற்காலத்தில் மாலாபுரியாக விளங்கியது என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகம் இடையாது. நகருக்கு நெருங்க தூரத்திலிருந்தே அதன் வளமையை அந்நாளில் காண முடியும். ஆனால், இன்று போகும் வழியெல்லாம் மனிதக் குடியிருப்புகள் குறைவாகவே இருந்தன.

இருவரும் சற்று நேரம் நடத்தவுடன், ஏரிக் களையின் மீதுகூடிய இறங்கிலார்கள். சற்றுத் தூரத்தில் சில ஓட்டு வீடுகளும் அவற்றைச் சுற்றிக் குடிசைகளும் கண்கவனத்தைத் தென்பட்டன. கூரை வழியே புளையும், வாசல் வழியே வாசலும் வந்து, அங்கு இரவு உணவு தயாராவதைக் காட்டிக்கொடுத்தன. விசிய அந்த மணத்தை முதல்தவடன் அடியாளின் வயிறு காவையிலிருந்தே தான் உணவு அருந்தவில்லை என்பதை ஞாபகப்படுத்தியது. அவன் வயற்றை வேசான ஒரு வலி கிள்கியது. வீடுகளின் வெளியே அரை போடும் மாடுகள் உண்ட உணப்பின் இருப்பதைக் கண்டவுடன் பசி இன்னும் அதிகரிப்பது போல் அவனுக்குத் தொன்றியது.

மெல்லப் பேசிக் கொடுத்தான் இளவரசன். "உம்மை வெகு நாட்களாகக் காணவில்லையே." ஒரு காலத்தில் எங்கெல்லாம் அரசியல் குழப்பங்கள் இருந்தனவோ அங்கெல்லாம் அடியாளையும் பார்க்கலாம்.

"வடநாட்டின் உள்ள திவ்விய தேசங்களுக்குச் சென்று வந்தேன். அந்நால் நான் இரண்டு ஆண்டுகளாக நான் எங்கும் தென்படவில்லை" என்று சொல்லி ஒரு பெருமூர்க விட்டான் அடியான். "வட பாரதமும் அரசியல் குறாவளியில் தவிக்கிறது. வட மதுரா நகரை ஓர் அன்னியர் குலம் ஆக்கிரமித்துப் புணைகளைத் தடுத்தி விட்டார்கள்" என்றான்.

ஒரு திருப்பத்தில் பின் சாலையில் முடிவில் ஒரு சிறிய மலை போன்ற காட்சி தந்தது கடம்பூர்க் கோட்டை. பவல்குமாரன் போரின் இறுதியில் இருக்கும் யுத்த களம் போலத்தான் அது

தென்பட்டது. எந்த எதிர்கொள்ளப் போகிறோம் எனத் தெரிந்தே வந்த அடியாணுக்கே அதைக் கண்டதும் ஓர் அதிர்ச்சி. கடம்பூர்க் கோட்டை சரித்திரத்தின் பாதையில் நடுவே நின்று கொண்டிருந்த ஒரு சின்னமாய் இருந்த களம் போய்த், தன் பழமையை வெளிக் காட்டிக் கொண்டிருந்த ஒரு கற்குவியலாகத்தான் இன்று இருந்தது.

அந்தமனமாதும் கதிரவனின் கதிர்கள் மனிதப் பார்வையில் மீது தன் மாலாயனாவ வித்தைகளைக் காட்டும் அல்லவா? இங்கு நேரத்தில் இவ்வாறு இருப்பது போலவும், அதற்கு நேர்மாறாக இருப்பது இவ்வாறு போலவும் மனிதக் கண்களுக்குத் தெரிலது சட்டும். மாலை நேர ஞாயிற்றின் கதிர்கள் அந்தப் பாழடைந்த கோட்டையின் மீது செப்புத் தகடுகள் பொருத்திக்கொண்டிருந்த காட்சி ஒரு விதத்தில் அந்தக் கோட்டை பற்றி எரிந்த நாளை நினைவு படுத்தியது. அங்குதான் இரவைக் கழிக்கப்போகிறோம் என ஒரு திட்டம் நினைத்த அடியாளின் உடம்பில் உரோமங்கள் குத்திட்டு நின்றன. உட வெங்கும் ஒரு நடுக்கம் ஏற்பட்டது.

கோட்டை வாசல் இருந்த இடத்தில் சில ஆட்கள் நின்றுகூடியனர். மாறனுக்காகத்தான் அவர்கள் காத்திருக்க வேண்டும். அதுவும் தினத்தோறும் இதே வேளையில் காத்திருப்பதாகவும் தெரிந்தது அடியாணுக்கு. தனியாய்ப் சென்ற சின்ன எசுமான் தன்னுடன் மற்றும் ஒருவரை- அதுவும் தன் உட வெல்லாம் வைவை பாஷாண்டக் களை இட்டுக் கொண்டிருந்த பக்திமான் ஒருவரை அழைத்து வந்தது அவர்களுக்கு ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. கோட்டையின் அருகே தயாராய்க் காத்திருந்த பணியாட்கள் குவிரையைப் பிடித்து அப்பாலே கொண்டு சென்றார்கள். அந்தக் குவிரையோ எஜமான னைப் பிரியும் வேதனையில் சோகக் கணைப்புக் களைத்தது. திரும்பி அதன் முகத்தைத் தடவிக் கொடுத்தவிட்டு மாறன் அலையாக நடத்தான்.

கடம்பூர் மாலிகை தீயில் எரிந்தபோது கரியேறிய தூண்வளம் கவிசெய்யாக நின்று கோரக் காட்சியைத் தூரத்திலிருந்தே பார்த்து விட்டு மேலே நடக்கவானார்கள். ஆண்களும், பெண்களும், குழந்தைகளும் கோணகலமாக ஆடிப்பாடி விருந்துண்டு மகிழ்ந்திருந்த இடம் இது. இன்றோ ஓர் கருவிய கற்குவியல்.

"ஓர் வேண்டும் வங்கன் மாலிகைக்கு" என்றான் மாறன். ஒரு வீரத்தியான சிஸ்ட்டன் இடிபாடுகளின் ஒதுக்குபுறமாக ஒரு மிகப் பெரிய ஓட்டு வீடு இருந்தது. ஆனால், எந்த அளவு கோலினாலும் அந்த மாலிகை எனக் கூற இயலாது.

ஒரு காலத்தில் சம்பவராயர் குலத்தினர் இப்படிப்பட்ட வீடுகளில் மனைக்குக் கூட ஒதுங்கியிருக்க மாட்டார்கள் என அடியாணுக்குத் தெரியும். "எதற்கும் சித்தமாயிருக்க வேண்டும் அரச குலம்" என நினைத்துக் கொண்டான் அவன்.

பேர்க்கு குரல் அருகே வருவதை ஐக்கித ஒரு முதிய பெண்மணி அந்த வீட்டிலிருந்து வெளியே வந்துவிட்டார். இருட்டிலும், செனத் திரியம் பொருத்தியது அவரது முகம் என அடியாணுக்குத் தெரிந்தது. அது மாறலின் தாயாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என உணரித்தான் அடியான். சம்பவராயர் பட்டத்தரசி வாசற்படியில் ஏற்றப்பட்ட தீப் பந்தங்களக்கு இடையே வந்து நின்றார். வாசற்படியை இவர்கள் நெருங்கியபோது, "குழந்தாய்! வந்தாயா?" என்று அவரது குரல் கேட்டது.

"அம்மா! விருந்தாளி வந்திருக்கிறார்" என்று மாறன் கூற. அழ்வாரக்கடியான் அடக்க ஒடுங்கித்துடன் இருவிலிருந்து வெளியே சத்திற்கு வந்து நின்றான்.

தினமும் தவிரயாய் வரும் தன் மகன் ஒரு விருந்தாளியை அழைத்து வந்திருக்கிறான் என அறிந்து, ஒரு பெண்ணின் உள்ளுணர்வோடு தன் ஆண்டகனைச் சரி செய்து கொண்டார் மாறனின் தாய்.

தன் தால்களைக் கழுவிவிட்டு உள்ளே செல்வது என்ற நேர்க்கத்துடன் அருகில் இருந்த தண்ணீர் தொட்டியின் சட்டத்தில் சென்ற போது, வந்த வழியைத் திரும்பிப் பார்த்தான் அடியான். ஒரு காலத்தில் வானவானி தின்ற காட்சியளித்த கடம்பூர்க் கோட்டை இன்று அனுமார் அழித்த அசோக வனமாக மாறி யிருந்தது.

தலைகளுக்கு மேல், கோட்டான்கள் அழலியவாறு இங்கு மன்றும் பறத்தன. அவற்றின் குரலைக் கூர்ந்து கேட்டான் அடியான். கோட்டான்களின் கூச்சலில் ஒரு அர்த்தம் இருந்தது போல் கேட்பவர்களுக்குத் தென்றியது. "கடம்பூர் சம்பவராயர் குலமாயது அல்ல, இந்தக் கோட்டை இனிமேல் எங்களுடையது" என்று அவை கூவுவது போல் இருந்தது.

அடியாணுக்கு அதிலும் ஒரு உண்மை இருப்பதாகவே தோன்றியது.

சுத்தியைப் பிரண்டு தள்ளிரவில் நடுக்கம்

திடீர் விருந்தாளியை வரவேற்று, வெகு விரைவில் இருவருக்கும் இரவு உணவு தயாரித்து விட்டார் மாறனின் தாய். ஒரு காலத்தில் உதவிக்குப் பல பணிப்பெண்கள் இருந்து பழகிப்போன அவருக்கு அடுப்படி வேலை புதிதாய் இருந்திருக்கும் என அடியான் நினைத்துக் கொண்டான்.

அடுப்படி உள்ளே செல்லுமூல், "மாடிக்கு அவளா அழைத்துப் போ, மகனே. அங்கு அனுப்பி விடுகிறேன் உணவை" என்றார். ஒரு மரப்படியில் ஏறி இருவருமாய் மாடிக்குச் சென்றார்கள். மாறன் தங்கியிருந்த வீடு முதல் மாடியின் பாதி சரிவான ஒடு களாலும், மீறி சமமான தரையாகவும் கட்டப்பட்டிருந்தது. அந்தச் சம தளத்தில்தான் மாறன் தன் இரவுகளைத் தினமும் கழிப்பான் என அடியான் ஐக்கித்துக் கொண்டான்.

அடியாணுக்கு மாடியை அடைந்தவுடன் வேறு உலகத்துக்கு வந்தாற்போல் இருந்தது. தலைக்கு மேல் வானமெனும் பெண் தன் உடைய கூத்தலை அவிழ்த்து விட்டிருந்தாள். தேவபிறையின் வெளிச்சம் அதிகமாக இவ்வாறியிலும் நட்சத்திரங்கள் இருட்டில் தொவித்துக் கொண்டிருந்தன. "மாடியில் தரை சற்றுக் கடினமாக இருக்கும்" என்றான் மாறன்.

"அது பரவாயில்லை. இவ்வரசே. இரண்டு ஆண்டுகளாகக் கோயில் பிராகாரத்தில்தான் தினமும் தூங்கி வந்தேன்" என்று பதிலளித்தான் அடியான்.

உணவும் வந்தது. எடுத்து வந்த பணியான் ஒரு வை விளக்கையும் கொண்டு வந்தான். மாறனின் தாய் ஒரு தட்டில் அடைகளைத் கோளும் போல அடுக்கி அனுப்பியிருந்தார். அதைக் கண்டவுடன் அடியானின் முகம் மலர்ந்தது. தொட்டுச் சாப்பிடக் காரமாகத் தனக்கை ஒன்றும் அரைத்துக் கொடுத்திருந்தார். ஒரு குவளையில் வாய்சிய பாதுகும், ஒரு சீப்பு வாழைப்பழங்களும் கூட, வந்தன. உணவைக் கொண்டு வந்த பணியான் அதை இருவர் முன்பாகவும் வைத்துவிட்டுச் சற்று அட்டாய் சென்று இரு பாய்களை மாடியின் நடுவே விரித்தான். பின் ஓரமாக அடக்கத்துடன் நின்றான்.

அடியானின் வயிற்றுப் பசியில், வந்த உணவு சுவைகூடப் பாரக்க நேரம் இவ்வாமல் தின்று போனது. சற்று நேரத்தில் மீதம் இருக்கது பரத்திரங்களும் வாழைப்பழத் தோல் குவியலுந்தான்.

அதற்குப் பின் மாடியின் ஓரமாகச் சென்று இருவருமாகக் கைகைக் கழுவிவிட்டு மெல்ல நடந்து விரித்திருந்த பாய்களின் சமீபத்தில் சென்றார்கள்.

படுத்து ஒரு விளாடியில் தன்னையறிவாமல் கண்ணயர்த்தால் அடியான். உள்ளத்தில் கேட்பதற்கு எத்தனையோ கேள்விகள் தோன்றிக் கொண்டிருந்தபோதும், எல்லாம் பிறகு விவரமாய்க் கேட்கலாம் என அவனைத் தொந்தரவு செய்யாமல் உறக்க விட்டு விட்டான் மாறன்.

ஆனால், அடியானின் தூக்கம் அமைதியாய் இல்லை. ஏதோ காரணத்தினால் சற்று நேரந்திவெல்லாம் கண் விழித்தான். ஆழ்ந்த அமைதியாய் இருக்கும் இரவுகள் என எட்டில்தான் படித்திருந்தான் அடியான். அரைத் தூக்கத்தில் படுக்கையில் புரண்டு கொண்டிருந்தவனுக்குக் கேட்கும் ஒலிகள் மிளிபைத்தான் துண்டின.

இரவு நேரத்தில் எழுந்த பலவகை சப்தங்களை அவனால் பிரித்து வகைப் படுத்திப் பார்க்க முடியவில்லை. எனவே பட்சிகளிடமிருந்து வந்தவை, எவை மனிதனைப் பயப்படுத்தும் பேய் பிசாசுகளின் குரல்கள் என்று வேறுபாடு பார்க்க முடியவில்லை. கற்பனா சக்தி வேறு மனிதனுக்குப் பயத்தை அதிகரிக்கும்வனா?

காற்றின் சீற்றத்தால் பற்பல சத்தங்கள் வந்தன. சவசவென ஓசை எழுப்பின மரத்தின் இலைகள். வீராவேசத்துடன் காற்று இடிபாடுகளுக்கு நடுவில் பார்த்தது. அந்த சப்தம் இதே இடத்தில் மாண்டு போன ஆதித்த கரிகாலன். அவன் தன் அந்திம நிமிடத்தில் அவனுடைய போடப் பயந்திருந்த அடியானுக்குத் தோன்றியது. அந்த சப்தத்தைத் தொடர்ந்து அவன் அருகில் ஒரு உருவம் வந்ததைக் கவனித்தான்.

'அருகில் வருவது யார்? வானத்திலிருந்து இறங்கி அவனை நெருங்கி வரும் அந்த உருவம் மெல்ல மெல்ல மனித உருவம் கொள்கிறதே' முகத்தில் வெறியும் கோபுரமாய் இருக்கிறதே'

ஆகா! நினைத்தது சரிதான். வந்தது ஆதித்த கரிகாலனேதான். அவன் இறந்த பின் அவன் முகத்தைப் பார்த்து விட்டான் உயிர் உள்ளவரையில் அதை மறக்க மாட்டான் என்று அடியானுக்குத் தெரியும். சுத்தர சோழர் வம்சத்தில் ஆணாகட்டும், பெண்ணாகட்டும், மேனி அழகுக்குப் பெயர் போனவர்கள். அதில் மூத்தவன் ஆதித்தன். ஆணுக்கு என்ன அழகு? உடம்பில் எத்தனை எத்தனை போர்க் காயங்களைப் பெறுகிறானோ, அவ்வளவு அழகுடையவர்கள் என்ற தமிழ் மரபின் கணக்கைப் பார்த்தாலும் அவன் அழகன்தான்.

கதைகளிலும், காவியங்களிலும் வரும் எத்தனையோ வீரர்களுக்குச் சமமானவன் அவன். அப்படியொரு வீரன். ஆனால் இறந்தபோது அவனிடம் குடி கொண்டிருந்த உணர்வுகளை அவனு அழகுமுகம் பிரதிபலித்தது. கோபம், ஏமாற்றம், பயம், கவலை, வெறி என்ற அத்தக் கலையில் அவன் முகம் கோரமாய் இருக்கிறது.

'செத்துப்போன இடத்தில் மேல் ஆவியாய்ச் சுற்றி வருபவனிடம் மாட்டிக் கொண்டோமே. அவன் குருதித் தாக்குக்கு நாம் இரையாகப் போகிறோமோ?' எனப் பயத்தான் அடியான்.

அந்த ஆவி அவனை நோக்கிப் பேசியது. "என்னைக் கடம்பூர்க் போட்டைக்கு வரவிடாமல் தடுத்திருக்கலாம் அல்லவா? ஏன் செய்யவில்லை? சோறிட்ட சோழர் குலத்துக்குத் துரோகம் செய்குவனே! உன்னை நான் என்ன செய்யிறேன், பார்" என்றது.

நடுக்கம் கொண்ட குரலில் வானவன் கெஞ்சினான். "ஐயா! நன்றாய் நினைவு படுத்திப் பாருங்கள். நானும் வந்தியத் தேவனும் வந்து உம்மைத் தடுத்தோம். உங்கள் பாட்டினர் மலையாளமும் எடுத்துக் கூறினார். நீங்கள் கேட்க வில்லையே?"

அந்தப் பதிலில் ஆவி சாந்தமடையவில்லை. "ஏய் வானவனே! நீ என்னை இன்னும் அழுத்தமாய் அபாயத்தைப் பற்றிச் சொல்லி விடுக்க வேண்டும். அதைச் செய்யாமல் இப்போது என்னை விரித்தா பேசுகிறாய்? மேலூகம் சென்றவுடன் யாரைப் பார்த்தேன், தெரியுமா? தலையில்லாமல் முண்டமாய்த் திரியும் வீர பண்டையனைப் பார்த்தேன். அவன் கூட என்னைக் கண்டு ஓடி ஒளித்தோனிட்டான். உன்னையும் விட மாட்டேன்!" எனக் கூறி மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து அருகில் வந்தது அந்த உருவம்.

அடியானின் காதுகள் அதற்கு மேல் எதையும் கிரகிக்கவில்லை. உள்ளே அல்லது வெளியே செல்லாமல் மூச்சின் வழியை ஏதோ அடைந்தது. பயம் நெஞ்சை அழுத்தியது. மூச்சு விடவே நினைவினான். விருதயம் படபடவென அடித்தது. அது இருக்க வேண்டிய இடத்தை விட்டு வெளியே குதிக்கப் பார்த்தது.

அடியானை ஒரு பிடி பிடித்திருந்தது. இன்று இரவு மட்டும் உயிர் தப்பிப் பிழைத்தால் போதும் என்ற ஒரு உணர்வில் விஷ்ணு சஹஸ்ரநாமத்தைத் தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். ஆனால், அந்த உருவம் ஒரு நிழல் போல அவன் மேல் படரத் தொடங்கிவிட்டது.

"ஒன்றும் பிரயோசனம் இல்லை. இன்று நம் கதை முடிந்தது. நிரூபணம் என்ற ஒற்றன் தூக்கத்தில் மாண்டு போனான் எனச்

அத்தியாயம் நான்கு
 கீற்றத்தில் சம்பவராயச

[illegible][illegible][illegible]

தன வீடிலிருந்து புதியவன வந்து நிற்கிறான் அதுவும் எவ்வளவு சம்பீரகரமாகவும் சிறப்பாகவும் போல இருக்கிறது என்பது உத்தரவு கொண்டு வாடுவது என்று கே. ரிஷி கண்ணகதா பி. சார்வ அடி யாளங்கள் பட்டித்து கிண்கணிய மட்டும் அமைத்துத் தப்புவதாய்

அடிமான் அதுவரை உணவை உண்டு தன்மும் வேலையில்
 பிழைப்பதை கடுபடப் பித்தான் ஆனால், சம்பவரீதிய நிகழ்ச்சி
 வடிவ அவன் உட்கிண நிகழ்வு 774)இ ன்மையால் விரைப்பட
 தெரன்னை

சுயாதேய சிபியாஸெது என்ன வேண்டுகிறீர்கள்? என்று
செலிசுதுடி அங்கணியே... அடுத்து அப்பாவினைத் தாக்கல் செய்து உத்தரவு
தள்ளி வைத்து... என்ன சுவர் ஓட்டினால் அப்பாவி அடுத்து செல்
வட்டியின் மேல் அமர்த்தார் உடம்பு மண்ணார்.

மீண்டும் ஒரு முறை கர்நாடக கவுன்சில்தான்.

[illegible]

2. உயர்வுக் குழு இவ்வாறு கூறுதல் உபாத்தியாயங்களின்படி 678
4. உயர்வுக் குழு தெரிவித்தல்.

2. அந்த வறுமையில் இவர்கள் வாழ ஒரு அவகாசமும்
அவர்களுக்கு உதவியாக செய்வதற்கு வாய்ப்பாக சீதமு அரசு
அவர்களுக்கு உதவியாக செய்வதற்கு அறிவுறுத்தியுள்ளது.
3. அந்த வறுமையில் இவர்கள் வாழுவதைப் புறக்கணிப்பது
அவர்களுக்கு உதவியாக செய்வதற்கு வாய்ப்பாக சீதமு அரசு

1. உதயம் இரவு நேரம் முதல் பிற்பகல் வரையில்
2. உதயம் பிற்பகல் வரையில்
3. உதயம் பிற்பகல் வரையில்
4. உதயம் பிற்பகல் வரையில்
5. உதயம் பிற்பகல் வரையில்
6. உதயம் பிற்பகல் வரையில்
7. உதயம் பிற்பகல் வரையில்
8. உதயம் பிற்பகல் வரையில்
9. உதயம் பிற்பகல் வரையில்
10. உதயம் பிற்பகல் வரையில்

1. இவ்வாறு நான் எழுதின கடிதம் உங்களுக்கு வந்திருக்கிறதா? இல்லையென்றால் அதை எழுதின கடிதம் உங்களுக்கு வந்திருக்கிறதா? இல்லையென்றால் அதை எழுதின கடிதம் உங்களுக்கு வந்திருக்கிறதா?

1. அகநானூறு என்னும் பெயரால் அகநானூறு என்ற பெயர்
2. அகநானூறு என்னும் பெயர் அகநானூறு என்ற பெயர்
3. அகநானூறு என்னும் பெயர் அகநானூறு என்ற பெயர்
4. அகநானூறு என்னும் பெயர் அகநானூறு என்ற பெயர்
5. அகநானூறு என்னும் பெயர் அகநானூறு என்ற பெயர்
6. அகநானூறு என்னும் பெயர் அகநானூறு என்ற பெயர்
7. அகநானூறு என்னும் பெயர் அகநானூறு என்ற பெயர்
8. அகநானூறு என்னும் பெயர் அகநானூறு என்ற பெயர்
9. அகநானூறு என்னும் பெயர் அகநானூறு என்ற பெயர்
10. அகநானூறு என்னும் பெயர் அகநானூறு என்ற பெயர்

[illegible]

கொண்டிருந்தது. சோதனை அவனாகப் பிச்சை எடுத்தபடி
இரண்டே நிமிஷத்தில் முடிவடைந்தது. அப்போது

மாணவனுக்கு ஆவதற்கு வசதியாக இருந்தது. நான் தந்த
ஆணை நிகழாதது தொடர்பில் மனம் வருத்தம் விவரமாகக் கூறியது.
எந்தவித சோதனை என்னுடைய மனத்திற்குள் இருக்கிறது
கொண்டிருக்கிறது. அதை எவ்வளவு புலப்படாதது. இவ்வளவு
விடத்துக்கு, அதை எவ்வளவு தவிர்த்து விடாமல் என்றால், சரியில்லை.
தன்னார் இவ்வளவு" என வருத்தப்பட்டான்.

தலை நினைவு துறவியை அடிக்கப்பட்டது. வெறுப்பைத் தந்தது.

மாணவன் போகும் போது கிணற்றுக்குள் சென்றான். அங்கு இருந்த
ஆனால், என்னால் எப்படி வர முடியும்? என் குற்றங்கள்,
காரணம் நான் இருக்கிறேன். இதனை அங்குள்ள
இன்பத்தை அது, விடுதலை துறவியை அங்கு இருந்து கொண்டு
இங்கு இருக்க வேண்டுமல்லவா?"

அவ்வாறு, மாணவன் துறவியை விரைவில் காலத்தில் கண்ட
படந்த துறவியை அங்கு உணர்வு ஆனால் அங்குள்ள அவை
மறுக்கின்றன. தன் துறவியைத் தெரிவித்து, பாடுதலின் கரு
துவற்றவையாகும். இவ்வளவு என்னுடைய கருத்துத் துறவியைத்
குற்றம் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
உணர்வுக்காகவே அவர் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
கொண்டிருந்தது. இவ் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
கொண்டிருந்தது. இவ் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்

அவ்வாறு துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
இருந்தது. துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
வருத்தலின் கருத்துத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
இருந்தது. துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்

ஆனால், அவர் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
இருந்தது. துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
வருத்தலின் கருத்துத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
இருந்தது. துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்

அவ்வாறு துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
இருந்தது. துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
வருத்தலின் கருத்துத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
இருந்தது. துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்

அவ்வாறு துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
இருந்தது. துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்

அவ்வாறு துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
இருந்தது. துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்

அவ்வாறு துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
இருந்தது. துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்

அவ்வாறு துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
இருந்தது. துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்

அவ்வாறு துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
இருந்தது. துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்

அவ்வாறு துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
இருந்தது. துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்

அவ்வாறு துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
இருந்தது. துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்

அவ்வாறு துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
இருந்தது. துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்

அவ்வாறு துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்
இருந்தது. துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்

அவ்வாறு துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத் துறவியைத்

பிரதான சாலைவாலை இருபுறமும் சந்து பொந்துகள் அதிக
அவற்றில் எககசகரான விடுகள் எவ்வழி பிரதான சாலை
ஒரு பெரிய கட்டடம் இடது புறம் தெரிந்தது

இதனால் அந்த வீடுதான் மாளிகை என்று கூட
கூட அன்றைய மாறன் அவன் உடம்பின் வாங்குதல் மீட விட இ
டெயிவத கலை வதிரிந்து அடியாறுசுது ஜனாவ அனாத வி
மிகவும் பேரமையாக மாளிகை. நினைவில் இருந்தது
வாறு அமை அனாத குதத் கொண்டு அனாத உட்கார்தல்
கொண்டடான் ஆழக் கொண்டிருந்தனர்

வந்தவர்கள் மாளிகையு தெரிவாதுதான் எவ்வழி இவர்களை
கண்ட மாறன் மலியாதையாய் இருந்ததை நினைவில்
பார்க்குனர்

மாறனுக்கு தெரியும் குதிகரணை செலுத்தி வாடிவா உட
கூடியாக சேர்ந்துவாரு இருக்க வேண்டிய என்று அந்த மாளிகை
புதித்து விட வ மனிதனுக்கு இருபாணையில் புரிகுரு மதிப
அருகம்

அந்த மாளிகையில் வேலை செய்து சிப்பந்திகள் தங்கள்
எழமானவைத துற வேக கண்ட வு ன ஒரிக விவாழ்க
ஆசனியக்குட வி பராததான உடனை குதிரிக்குகொண்ட
மாறவன் மண்ணை திரவக கவனிககுத தெர புறவன்

ஆனால் அவரை வரவேற்கும் நிலையாக வீடு இன்னும் இந்த
பராமரிப்பு இவ்வாத கட்டடம் ஒரு வகையில் சமையராய்
நிலையை எடுத்துக்கொடுவதாய் இருந்தது எங்கு வுடைய
சிலந்தி வலையும மண்புக் கிடந்தன உடைந்த பானைகளு
பிளக்கப்பட்ட மரபும தரை எங்கும் சிலந்தி குதிகள் தரை
பட சா முன்று குதிகுதன்களாவது உடனே வசத்து வந்தார்கள்
அதன் அங்குதியர்கள் உருக்கப் படைத்து அவர்கள் அனாத
சிறுந்து எட்டிப் பார்த்தார்கள்

எழமானவர்கள் கண்டி முதலில் அனாத ஆசனியபுறம் ஆனாத
மீட லுமந்த பிறகு தங்கள் வீட்டு வந்தவர்கள் மாளிகை
அனாத குதிகார, பேரம மி அனாத குதிகு இருந்த இடத்தில் கிட
பேரமையாக இட எவ்வு தங்கள் வந்தவர்களுக்கு தெரிந்ததுதான்

மாறவன் வந்துறே கல் மகனாய் அனாததான் மாறன்
அனாதவனை கொண்டுவர துறமா இன்னும் அந்த ஜனாடி கட்டடம்
அனாத இருக்க வுட்குட ப பானைகளை தண்ணை இவர்க
அனாத வான் அனாத கொண்டு தெர பெரிய விஷயம் என்னதான்
மாறன் பெரிதாகக் கொண்டிட விலவை

வந்தவர்கள் தலைநகரை விட்டு ஓதுவதில் இருந்ததான
குதிகார ஆனாடுகளில் தங்கள் எதிரிகள் வலுவடைத்
தான் வந்ததும் பெரியபாரி இவர்களைப் பற்றிக
கொண்டாக் கொலவிவிருப்பார்கள்

அனாதவர்கள் இங்கு வரவில்லை. கடைசி முறை வந்தது
குதிகார தந்தவர்கள் குதிகார சிலந்தியிலிருந்து விடுவதில்
குதிகார அதன் பிளவன், அவர்கள் இந்த சிறுந்திகள்
என். இந்தத் தஞ்சை தகருக்கும் வருவதைக்கிட
அவர் குற்றமற்றவர் எனச் சக்கரவர்த்தி கூறி
வந்தாடும் அரசன் சிறையில் ஒரிரவு கழிக்குது
குதிகார இருந்தது

அனாத இவர்களு உணவு வாங்கி வரச் சொன்னார்கள்
குதிகாரும்பொதே வாசலில் கொண்டடான் ஆ
வந்தவர்களை விரட்டி விட்டு சென்றான். நான்
குதிகார குதிகாரங்களும் காசி செய்யப்படும் என்று
குதிகார தெரியும்.

அனாத இவர்களுக்காக வீடுகட்டப் பாய்களில்
குதிகார அனாதவர்க இருந்தது

அனாத இங்கு மெத்தை கிடையாதோ? என்றான்

அனாதவர்கள் முன் தரைமீறும் இளவரசர்கள் தூங்க
அனாத மெழை உரைத்தான் மாறன்

அனாத தான் கேள்வியை முடிப்பதற்குள் பதில்
என்று வருத்தப்பட்டான், அடியால்

அனாதவர்கள் கேள்விகளுக்குப் பதில்களாகப் கேட்க
குதிகார அழிந்து வாயைப் பொத்திக கொண்டான்

அனாத கிடத்த அதற்கு சிறிய இடைவெளியைப்
கொள்ளத் தவங்கலிவை. வெகு நேரமாய்க்
அனாத என நினைத்த கேள்வியைக் கேட்ட நேரம்

அனாத வீடு இருக்க என் குதிகார வந்தது சிலந்தி
அனாத வுடைய எவ்வு குதிகார விட்டு விட்டு
அனாத வந்தது தன் மண்ணை குதிகார விட்டு
அனாத தலைநகரைவா தட்டிப் பூண்ட குடுமியங்கள்
அனாத வந்தது தூய் தன்னி குதிகாரவர்கள் ஒரு
சிறிகளையே மற்றவரின் கேலியைத் தாங்கும். என்

அத்தியாயம் பதினொன்று "இவர காலாத்தகண்டர்?"

சீதாரி அமைதியை விட அதிகமாக உருது சோழர் ஆட்சி காலம் அமைதிநிறைந்தது என்றதில் நன்றாக தெரிகிறது. காவிரி கரையோரப் பிராகத்தின்கண் இவ்வாறு நடந்தது என்பதை உறுதிப்படுத்தி கொண்டு நாம் கூட்டம் போல.

ஆனால் அடியாளர்கள் போல உருது காவிரியோரப் தெரிந்திருந்த உண்மைகள் இரண்டு.

அதற்குக் காரணம் வணிகவாச சமயவர்கள் இருந்தனர். அந்தவர்கள் வணிகவாச சமயவர்கள் மட்டுமே இருந்தனர். அவர்கள் வணிகவாச சமயவர்கள் மட்டுமே இருந்தனர். அவர்கள் வணிகவாச சமயவர்கள் மட்டுமே இருந்தனர்.

மாறும் அடியாளர்கள் அதிகமாக இருந்தனர். அவர்கள் வணிகவாச சமயவர்கள் மட்டுமே இருந்தனர். அவர்கள் வணிகவாச சமயவர்கள் மட்டுமே இருந்தனர். அவர்கள் வணிகவாச சமயவர்கள் மட்டுமே இருந்தனர்.

சீதாரி அமைதியை விட அதிகமாக உருது சோழர் ஆட்சி காலம் அமைதிநிறைந்தது என்றதில் நன்றாக தெரிகிறது. காவிரி கரையோரப் பிராகத்தின்கண் இவ்வாறு நடந்தது என்பதை உறுதிப்படுத்தி கொண்டு நாம் கூட்டம் போல.

ஆனால் அடியாளர்கள் போல உருது காவிரியோரப் தெரிந்திருந்த உண்மைகள் இரண்டு.

சீதாரி அமைதியை விட அதிகமாக உருது சோழர் ஆட்சி காலம் அமைதிநிறைந்தது என்றதில் நன்றாக தெரிகிறது. காவிரி கரையோரப் பிராகத்தின்கண் இவ்வாறு நடந்தது என்பதை உறுதிப்படுத்தி கொண்டு நாம் கூட்டம் போல.

ஆனால் அடியாளர்கள் போல உருது காவிரியோரப் தெரிந்திருந்த உண்மைகள் இரண்டு.

சீதாரி அமைதியை விட அதிகமாக உருது சோழர் ஆட்சி காலம் அமைதிநிறைந்தது என்றதில் நன்றாக தெரிகிறது. காவிரி கரையோரப் பிராகத்தின்கண் இவ்வாறு நடந்தது என்பதை உறுதிப்படுத்தி கொண்டு நாம் கூட்டம் போல.

ஆனால் அடியாளர்கள் போல உருது காவிரியோரப் தெரிந்திருந்த உண்மைகள் இரண்டு.

சீதாரி அமைதியை விட அதிகமாக உருது சோழர் ஆட்சி காலம் அமைதிநிறைந்தது என்றதில் நன்றாக தெரிகிறது. காவிரி கரையோரப் பிராகத்தின்கண் இவ்வாறு நடந்தது என்பதை உறுதிப்படுத்தி கொண்டு நாம் கூட்டம் போல.

১৭. ১৮. ১৯. ২০. ২১. ২২. ২৩. ২৪. ২৫. ২৬. ২৭. ২৮. ২৯. ৩০. ৩১. ৩২. ৩৩. ৩৪. ৩৫. ৩৬. ৩৭. ৩৮. ৩৯. ৪০. ৪১. ৪২. ৪৩. ৪৪. ৪৫. ৪৬. ৪৭. ৪৮. ৪৯. ৫০. ৫১. ৫২. ৫৩. ৫৪. ৫৫. ৫৬. ৫৭. ৫৮. ৫৯. ৬০. ৬১. ৬২. ৬৩. ৬৪. ৬৫. ৬৬. ৬৭. ৬৮. ৬৯. ৭০. ৭১. ৭২. ৭৩. ৭৪. ৭৫. ৭৬. ৭৭. ৭৮. ৭৯. ৮০. ৮১. ৮২. ৮৩. ৮৪. ৮৫. ৮৬. ৮৭. ৮৮. ৮৯. ৯০. ৯১. ৯২. ৯৩. ৯৪. ৯৫. ৯৬. ৯৭. ৯৮. ৯৯. ১০০.

[illegible]

4. பின் குறித்த கேள்விகளுக்குத் தகுந்த விடையைக் கொடுக்கவும்.

க. பின்வரும் ஆறு வினாக்கள் 1 முதல் 6 வரையில் கொடுக்கப்பட்ட விடையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுக்கவும்.

1. பின்வரும் விடையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுக்கவும்.

2. பின்வரும் விடையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுக்கவும்.

3. பின்வரும் விடையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுக்கவும்.

4. பின்வரும் விடையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுக்கவும்.

5. பின்வரும் விடையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுக்கவும்.

6. பின்வரும் விடையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுக்கவும்.

அதிலுள்ள உட்குறியுள்ள புத்தகங்களை ஆராய்ந்து, அவற்றுள்
புத்தகங்களை நன்கு கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளதற்கு உதவி செய்து, அவற்றுள்
புத்தகங்களை கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளதற்கு உதவி செய்து, அவற்றுள்
புத்தகங்களை கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளதற்கு உதவி செய்து, அவற்றுள்

உடனே தாமதிக்காமல், "தங்களுடைய கட்டளை எங்கொரு இயங்குமுறையை நிறைவேற்றி வைக்கலாம்" என்று சொன்னார். அப்போது அவர்களுடைய கைகளைத் தூக்கி அவர்கள் மீது தாக்கம் போட்டுத் தள்ளினார்கள். அப்போது அவர்கள் கைகளைத் தூக்கி அவர்கள் மீது தாக்கம் போட்டுத் தள்ளினார்கள். அப்போது அவர்கள் கைகளைத் தூக்கி அவர்கள் மீது தாக்கம் போட்டுத் தள்ளினார்கள்.

இப்படி ஆழவான் கூறியபோது உள்ளேயிருந்து மீன் வண்டியல் சப்கம். சட்டென மாரான் அசைத்து திண்டிமுடியினான் ஆனால் இங்கு மீனாறு அந்த தேயனையின் தரிசிட்ட விலகலை.

[illegible]

1. மதுரை மருத்துவமனை, மதுரை, தமிழ்நாடு, 625 002.
 2. மதுரை மருத்துவமனை, மதுரை, தமிழ்நாடு, 625 002.
 3. மதுரை மருத்துவமனை, மதுரை, தமிழ்நாடு, 625 002.
 4. மதுரை மருத்துவமனை, மதுரை, தமிழ்நாடு, 625 002.
 5. மதுரை மருத்துவமனை, மதுரை, தமிழ்நாடு, 625 002.
 6. மதுரை மருத்துவமனை, மதுரை, தமிழ்நாடு, 625 002.
 7. மதுரை மருத்துவமனை, மதுரை, தமிழ்நாடு, 625 002.
 8. மதுரை மருத்துவமனை, மதுரை, தமிழ்நாடு, 625 002.
 9. மதுரை மருத்துவமனை, மதுரை, தமிழ்நாடு, 625 002.
 10. மதுரை மருத்துவமனை, மதுரை, தமிழ்நாடு, 625 002.

பாறையாக எதயின விளையா: அகா விஞ்ஞாதயர் எனவ
3தான்லியது யாரால அவன தித்த தினாலுடிக தாளையா: உ
அவரது மறையாழவாகுந் தன் செவய செவயப்பட்டது

மா. பி. கோபால்தாஸ், "இந்த ஊராக் கடைசியில்
...புதுப்பின் மூலம், அவ்வம் அவ்வது கணவரும்
...புதுப்பின் மூலம், அவ்வம் அவ்வது கணவரும்

பிரதமர். அதனால் தீர்மானமாகச் சரியாகத்தான்
முடிவாகத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும்.

1. இவை சிவனாக, கரு சிவ மென்று தருவர் (2) பழ
யான பழை நூலாகக் கருவியுள்ள கால நூலாகக் கொள்ள
பெற உண்டாவது உண்டாகிய இவ் புத்தகங்கள் கருதிந்து
பாடி அறிந்து அருளுகின்றவர்களுக்கு உதவியாக இருக்க
வதற்கு - இவ்வாறு இவ்வாறு எழுதிவைத்து உதவி
பெறவரும் உத்தேசம் என நினைந்து வந்தான் சிவனாகக் கரு
வியால் எழுதி உதவி பெறவரும் உத்தேசம் என நினைந்து வந்தான்

[illegible]

பார்வையாளர் பார்வையாளர் இருந்தது. அவர் மனம்
மட்டும் தன்னம்பிக்கையை அப்படி ஒரு உயர்நிலை
மட்டும் சீர்தர தன்னம்பிக்கை இருந்தார். அவரைச் சுற்றி
அவர் போன்ற திடமான நெருங்கிய உயர்நிலை
செய்துவிட்டன

1. "கனகசுபா" நடத்தலில் இவரும் நடைபெற-1970
2. இவ்வத்தலம் மாதம்

செய்தேன் சென்றது! என துரதன் (கருநாடக) அரசர்
 உடைய திருமணம் இவ்வுரு புகள அழகம் தருகின்றது.
 இவ்வரு புகளும் தம்பி மாட்டார்கள் இவரு
 இங்கு இருந்தவரை சில பத்தியில் முந்
 பற்றி மட்டுமே சிறுதிதிரிந்தான். ஆனால்
 குயில் கொழுந்து தாம் எனத் தெரிய வந்தவுட
 மாறிவிட்டான்

மாநிலப் பேரவையிலிருந்து வந்த தீர்மானம் மீது அரசாங்கத்தின் திட்டம் இரத்தம் தாது. இதைத் தடுத்து அடுத்த கட்டத்தில் எடுத்துச் செல்லும் முறை மேற்கொள்ளப்படும் என்று அரசாங்கம் அறிவித்தது. மேலும், அரசாங்கம் இதைத் தடுத்து விட்டது.

புலி ராஜா கங்கைக் கரையில் வசித்தான். வளமுடன் பிள்ளை ஒருவர் அவருடன் வந்தான். அவர் அவருடன் வந்தான். அவர் அவருடன் வந்தான்.

உயர் சிறை சிறை அமைச்சர் (இரு) அமைச்சர் (இரு) உட்பட
இருவர் தலைவர் இயக்குநர் : இயக்குநர் (இரு) அமைச்சர்
இருவர் தலைவர் இயக்குநர் அமைச்சர் அமைச்சர் அமைச்சர்

[illegible]

"அது உண்மை" என்பது நான் ஒரு நபரைத் தட்டி விட்டேன்.
"இந்த நபரைத் தட்டி விட்டேன்"

[illegible][illegible][illegible][illegible]

12. 7-வது குடிசை அமைந்திருக்க இரண்டாம் அலகின்
5-வது உட்கட்டிடத்தின் மேல் அறையிருக்க

• • • து ஸ்ரீ இவ்வாறு சொன்னான் இரவி வந்தது கனம்
• • • புகழ் புரிந்து கொண்டான். "இந்த சுவைவன்
• • • உட்கார் கொடுத்திருக்கிற அன்புக்கு உயிர்தான்
• • • உயிர் தான்."

1. திருவள்ளூர் மாவட்டம் திருவள்ளூர் நகராட்சி
2. திருவள்ளூர் மாவட்டம் திருவள்ளூர் நகராட்சி
3. திருவள்ளூர் மாவட்டம் திருவள்ளூர் நகராட்சி
4. திருவள்ளூர் மாவட்டம் திருவள்ளூர் நகராட்சி
5. திருவள்ளூர் மாவட்டம் திருவள்ளூர் நகராட்சி
6. திருவள்ளூர் மாவட்டம் திருவள்ளூர் நகராட்சி
7. திருவள்ளூர் மாவட்டம் திருவள்ளூர் நகராட்சி
8. திருவள்ளூர் மாவட்டம் திருவள்ளூர் நகராட்சி
9. திருவள்ளூர் மாவட்டம் திருவள்ளூர் நகராட்சி
10. திருவள்ளூர் மாவட்டம் திருவள்ளூர் நகராட்சி

1. நாரி மட நினைவுகளைத் தொகுத்திடுவென்றவா
2. வந்தவாழ் நிறைவான அன்புகளின் வளத்து முடிந்திடு
3. க. 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835,

1. வினா: தேர்தல்கள் உருவாகும் நேரம் கணிசமாக தேர்தல்கள் நடந்து
2. வினா: தேர்தல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. தேர்தல்கள் நடந்து
3. வினா: தேர்தல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. தேர்தல்கள் நடந்து

1. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா?

1. இவ்வாறு கூறுதல் மிகவும் தவறுதலாகியிருக்கிறது
 2. இவ்வாறு கூறுதல் மிகவும் தவறுதலாகியிருக்கிறது
 3. இவ்வாறு கூறுதல் மிகவும் தவறுதலாகியிருக்கிறது
 4. இவ்வாறு கூறுதல் மிகவும் தவறுதலாகியிருக்கிறது
 5. இவ்வாறு கூறுதல் மிகவும் தவறுதலாகியிருக்கிறது
 6. இவ்வாறு கூறுதல் மிகவும் தவறுதலாகியிருக்கிறது
 7. இவ்வாறு கூறுதல் மிகவும் தவறுதலாகியிருக்கிறது
 8. இவ்வாறு கூறுதல் மிகவும் தவறுதலாகியிருக்கிறது
 9. இவ்வாறு கூறுதல் மிகவும் தவறுதலாகியிருக்கிறது
 10. இவ்வாறு கூறுதல் மிகவும் தவறுதலாகியிருக்கிறது

அத்தியாயம் பதினேழு கலவசுகரை காவலாளிள குடிசையில்

அதிக குடிசையை வாணிக வேண்டியவனால்
வார்த்தை போதும். வெறுமை.

நிசயமாக அது வருஷம் இன்னும் உலக காழ்ப்பிக்கு
அவ்வப்போது வரும் புயல் மழை மலிந்ததும் அவரு வாய்ப்பு
கஷ்டமாய் போயிருக்கிறது என்று சொல்லுவதை தெரிந்து
அதற்காகவும் உடனும் அடிபாளும் கூறியபடி இது போ
இடமாக இருக்கவும் சாத்தியமில்லை.

குடிசையை நெருங்க நெருங்க ஜன்னல் வாழியை உள்ள
விளக்கு எரிவது தெரிந்ததால் இன்னும் அவரு வசிக்கவா
வசாத்தாமையிலமை எனது தெரிந்தது கூட உதவி யன்றி
தொடர் கணக்கு கூடுதல் குடிசை காலம் கதவை தோக்கி திரை
நடந்தனர்.

பொதுக்கு அதிக குடிசை துடிசை அடியான வெளியில்
தட்டையாக சபைய கேட்கும் சான்றிதழ் கதவை துடிசை
எற்பட்டது.

கதவைத் திறந்து யாது என்று கேட்டுக்கொண்ட
வாகத்தையும் ஒருவர் வந்தார்.

கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு
புகழ்தான் மதலில் பாப்பவர்களின் மனதில் தந்தது
அவரது புதிய வயதையும் அவரது கஷ்டமாய் தெரிவி
காட்டியது அவர் கழுத்தில் ஒரு சிவப்பு கலவசுகரை
பாத்தா புகழ் உருத்திட்டு கலவசுகரையது தெரிவித்தது
புகழிடுகிறார்.

கேள்வியை உரி பட்டது. துணிவு தந்தது மிகவும் வயதானவர்
தெரிந்தது அவரது வாயில் கலவசுகரை ஒரு கலவசுகரை
கேள்வியை கருவந்தது தெரிந்தது கலவசுகரை கலவசுகரை
புகழ்தான் நடுத்தில் அவருடைய கலவசுகரை கலவசுகரை
புகழ் சென்று தெரிவித்தது அவரது ஆறிய கலவசுகரை
விலையை என் எடுக்கக் கூட்டியது.

"வணக்கம், தயவுசெய்து விடுவது என்று சொல்லி
கிளர்வது, அடியான

அது தெரிவித்தது அவர் காவலாளி கொண்டு வலவசுகரை
வார்தம். கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை

கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை

கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை

கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை

கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை

கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை

கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை

கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை
கலவசுகரை பாத்தா காவலாளி கொண்டு கலவசுகரை

இரவில் அழகுபட்ட சனிப்பில்லாமல் மேலூர் சீழ்மாதபுரம் முறை சென்று வந்தார்கள்.

தூங்கி விட மடிப்பது அதாவது வெப்பம் எங்களைத் தூங்க விடாது. நெருப்பு நின்று விட்டால் பின் வருவது கஷ்டம். அநாதை நெருப்பு, அதிகமாய் வைக்காது. சில சமயம் கொட்டி இருக்கக் கூடாது. துணிவோடு தளர்த்து விளக்குவதற்கு உதவும் வந்த பின் நுழைகிற விடாகம் கூறியது.

"நின்றுமாத மனது வந்தால் துளையக் கொண்டு, நின்றுமாத துளையக்கூடிய செவ்விய அழகுபட்ட மாதேவா வந்தது. அவற்றின் வைப்பாக நான் வருகிறேன். விடாகம் தான் வந்தது. மேலாக நான் துளையக் கொண்டு, மேலாக 'என்றோ' விடாகம் இவ்வாறு 'என்றோ' அப்படி 'செவ்விய'விலைவாசி நெருப்புடன் சேர்ந்தது. கொண்டு வந்தது. போல்துள்ள இரகசியம் நகரத்தில் இவா போல்துள்ளைப் பிடுத்து பிடித்தவர் என்று ஒதுக்கி விடுவார்கள்.

தனிப்பட்டபடம் பலகை சக்தி உண்டி எவ்வாறாயும் விதிது பிடிக்கச் செய்யும் மந்திர விதையை நகரம் பற்றி மாணவர்களுக்கும் மேலாக அதனுடன் மாறும் எவ்வளவு நான் மேலாக வந்தேன்.

நான் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருக்கிற தூக்கம் கண்ணைச் சுற்றிக் கொண்டு வந்தது. மாறுபாடுகள் ஒன்றாக வந்தது. எவ்வுத்தோன்றியது அவனது கண்கள் ஆடிய ஆட்டத்தில் விடாகம் பார்த்து. "கம்பி நீங்கள் சென்று விடுவது. இப்படித்தான் தனக்கள் மேலே உடனாற்றிப்போம். கொப்பம் அகிலமானால் நான் படிக்க சிழ் இறங்குவோம். விடுவது மறவிலைவாசி என்றால் தான் மட்டத்துக்கு இறங்குவோம் உபகரணம் சிபிப்பது தட்டிவிடும்."

"சரி காவலர்கள் உமளும் பார்த்துவிடுவது என்று கூறி மறவிலைவாசி கூறிக் கூறியது. படிக்க சிபிப்பது இறங்குவோம். தான் மேலே வெளியேறிக் கூறியது. இது மேலே தான் மேலே வந்தது. கஷ்டமாக இருந்தது.

அவன் மனதில் நின்று விடாகம் எவ்வளவு தான் உமளும் அவ்வுத்தோன்றி மேலே தான் மேலே வந்தது. தான் அநாதை நெருப்பு, அதன் ஒரு தூக்கம் ஒரு தூக்கம் கண்ணைச் சுற்றிக் கொண்டு வந்தது. இவா போல்துள்ளைப் பிடுத்து பிடித்தவர் என்று ஒதுக்கி விடுவார்கள்.

மேலாக துளையக் கொண்டு, நின்றுமாத துளையக்கூடிய செவ்விய அழகுபட்ட மாதேவா வந்தது. அவற்றின் வைப்பாக நான் வருகிறேன். விடாகம் தான் வந்தது. மேலாக நான் துளையக் கொண்டு, மேலாக 'என்றோ' விடாகம் இவ்வாறு 'என்றோ' அப்படி 'செவ்விய'விலைவாசி நெருப்புடன் சேர்ந்தது. கொண்டு வந்தது. போல்துள்ள இரகசியம் நகரத்தில் இவா போல்துள்ளைப் பிடுத்து பிடித்தவர் என்று ஒதுக்கி விடுவார்கள்.

மேலாக துளையக் கொண்டு, நின்றுமாத துளையக்கூடிய செவ்விய அழகுபட்ட மாதேவா வந்தது. அவற்றின் வைப்பாக நான் வருகிறேன். விடாகம் தான் வந்தது. மேலாக நான் துளையக் கொண்டு, மேலாக 'என்றோ' விடாகம் இவ்வாறு 'என்றோ' அப்படி 'செவ்விய'விலைவாசி நெருப்புடன் சேர்ந்தது. கொண்டு வந்தது. போல்துள்ள இரகசியம் நகரத்தில் இவா போல்துள்ளைப் பிடுத்து பிடித்தவர் என்று ஒதுக்கி விடுவார்கள்.

மேலாக துளையக் கொண்டு, நின்றுமாத துளையக்கூடிய செவ்விய அழகுபட்ட மாதேவா வந்தது. அவற்றின் வைப்பாக நான் வருகிறேன். விடாகம் தான் வந்தது. மேலாக நான் துளையக் கொண்டு, மேலாக 'என்றோ' விடாகம் இவ்வாறு 'என்றோ' அப்படி 'செவ்விய'விலைவாசி நெருப்புடன் சேர்ந்தது. கொண்டு வந்தது. போல்துள்ள இரகசியம் நகரத்தில் இவா போல்துள்ளைப் பிடுத்து பிடித்தவர் என்று ஒதுக்கி விடுவார்கள்.

மேலாக துளையக் கொண்டு, நின்றுமாத துளையக்கூடிய செவ்விய அழகுபட்ட மாதேவா வந்தது. அவற்றின் வைப்பாக நான் வருகிறேன். விடாகம் தான் வந்தது. மேலாக நான் துளையக் கொண்டு, மேலாக 'என்றோ' விடாகம் இவ்வாறு 'என்றோ' அப்படி 'செவ்விய'விலைவாசி நெருப்புடன் சேர்ந்தது. கொண்டு வந்தது. போல்துள்ள இரகசியம் நகரத்தில் இவா போல்துள்ளைப் பிடுத்து பிடித்தவர் என்று ஒதுக்கி விடுவார்கள்.

அந்தியாயம் பதனென்பது
மத்திரவாதிமன் சிரிப்பு

மேலாக துளையக் கொண்டு, நின்றுமாத துளையக்கூடிய செவ்விய அழகுபட்ட மாதேவா வந்தது. அவற்றின் வைப்பாக நான் வருகிறேன். விடாகம் தான் வந்தது. மேலாக நான் துளையக் கொண்டு, மேலாக 'என்றோ' விடாகம் இவ்வாறு 'என்றோ' அப்படி 'செவ்விய'விலைவாசி நெருப்புடன் சேர்ந்தது. கொண்டு வந்தது. போல்துள்ள இரகசியம் நகரத்தில் இவா போல்துள்ளைப் பிடுத்து பிடித்தவர் என்று ஒதுக்கி விடுவார்கள்.

அவ்வளவுக்கு மேல் மாட்டை எடுத்துக்கொள்வது என்பது
எந்தவாறு என்றது ஒன்று கூட அவருக்கு சொல்ல வில்லை. இதை
தேர்வு எழுப்பலை அதுதான் பித்த

நான்கு ஆண்டுகள் அகப்படவில்லை என்பது அடியாளின்
பிழை மிகுந்தது என்பது அவருக்குத் தெரிந்து விட்டது. இதை
என்று சொல்லுவது, அதுதான் பித்தவருக்கு மாத்திரம் தெரிந்தது
என்று அமைதிப்போக வசவா

"நீ கோமுகி மருவாகக் கொண்டுவந்து ஒன்றை வேண்டிய
பொருள் வீட்டுமே" என்று சொல்லுவது

ஜனார்தன் எந்த ஒரு எண்ணம் தருகிறார். அது கோமுகி
மாட்டை என்பது அவருக்குத் தெரியவந்து என்னிடம்
வந்தது. ஒன்றைக் கொண்டுவந்தால் என்னவாய் அதற்குத்
காரணம். திருக்கூட அவருடைய சமயவகை வேண்டியது
விசுவநாதராயர் இரங்குமா அதுவாய் முடிவு வேறுபடுதான்

அது எப்படி? என அவன் மனது மறுபடியும் அவ்வளவு
பயமுறுத்தியது கோழி நாட்டின் சிறுத்ததை மாற்றிய
சந்தை தனது கை நடிப்பில் நின்று நின்றுதான் ஒன்று
சொல்ல மாட்டார் என எப்படி நினைக்க முடியும்?

அடுத்த நாள் காலை கொண்டைச் சிவனறியும் குளித்து
அப்போதுதான் வீட்டுக்கு வந்து கொண்டுவந்து
அடியாளிடம் மாறும் சிக்கல் கொடுத்தான்

"சுத்து நாட்டின் வந்த அந்த ஊர்வலத்தைத் து
தடையின்றித் தப்பிக்க விட்டு ஒன்று எந்த முகத்துடன் அ
அல்லல்களுக்குள் செல்வது" என்று கோமுகி இன்ன
அறிந்ததரைப் பார்த்து மனவசத்துடன் அவனுக்குத் கொண்டு
பயமுறுத்தியிருந்தது

"அப்படியெல்லாம் இல்லவ் என்று அடியாளன் ஆறு
கொண்டான்

மாறும் அடுத்ததன் பாரதி பற்றியும் அறிந்த பின்
அவ்வளவு பற்றியும் தவறு என்று கோமுகி உறுது

"என்னவோ? பாரதி என்ன கோமுகி?" என்று
மாறும் அவர் அப்படி உறுது

பிரதீபா சம்பந்தம் என்பது அப்படியான ஒரு
அதன் தெரிந்து கொள்ளும் பிழைமிகுந்தது என்பது

என்பது அதுவும் கோழி நாட்டின் கோமுகி வந்தது
மந்திரம் திருந்தது பெரிய நஷ்டம் அவ்வளவு அதுவ

கொடுத்த அந்தவருக்குப் பாரதி உறுது என்பது
கொடுத்த வேண்டியது என்பது பாரதி தெரிந்தது. இதை
என்று அடியாளன் தெரிவிக்கிறதற்குப் பிழை இரங்குமா என்பது
அப்படியான தெரிந்தது என்று

கொடுத்தது உறுது என்பது தெரிந்து மாற்றும் பெருமிகுந்தது
அப்படியான தெரிவிக்கிறதற்குப் பிழை

அதுதான் சொல்லியது அவர் அப்படியான தெரிவித்தான் என்று
அப்படியான தெரிவிக்கிறதற்குப் பிழை என்பது
அப்படியான தெரிவிக்கிறதற்குப் பிழை என்பது
அப்படியான தெரிவிக்கிறதற்குப் பிழை என்பது

கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது

இவ்வளவு அவருக்கு அப்படியான தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது

அப்படியான தெரிவித்தது கோமுகி பிழை என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது

கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது

கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது

கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது

அவருக்கு என்ன தெரியுமா? என்று மாறும் தெரிவித்தது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது

கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது

கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது

கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது

கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது
கொடுத்தது கோமுகி பிழை என்பது தெரிவித்தது என்பது

'எனக்கு ஒரு தனிப்பட்ட வகுத்தறம் உண்டு இனி உன் திறமையைக் கடி நினைந்து இதைக் காட்டிலும் சிறந்த சபைய சந்திப்பதற்கு எனக்கு கிடைக்கப் போகிறது' என்றும் கூறியது.

அடியாளுக்குத் திணைப்பு இல்லவடி பணிவாகப் பேசுகிறாள் இவள்!

அநிதந்தா மாறனைப் பார்த்து உருக்கமாய் பேசினாள். "உன் போகும், துவாரகை உன்மேல் போக விரைவாக வாய்ப்புகள் வந்து கொண்டேதான் இருக்கும்."

மேலும் தொடர்ந்து "சம்பவராயர் குலம் இதுவரைக் கெட்டுச் செல்லக் கெல்லாமல் சட்டக்கூடியது ஏதும் இல்லை. நீ நான் போன எவ்வு சகலவாந்தி உய்வை கொள்கிறாய்? நீ போனவர்களை இன்னமும் உன்வாராகளாய் ஆக்கப் பாரகிறாய் என்றதான் பாரணமாய்க் அப்படிச் செய்தார்களா என்பதால்"

மாறன் கண்களில் நீர் துளையியது ஏன் அடிமை போல இவ்வளவைய அநிதந்தா மீதம் செவகம் செய்துகொள்ள எனத் தன் குலத்துக்கும் ஆற்றலுக்கும் அப்பாற்பட்ட பரவதாமாச வேண்டுகளைச் செய்துகொள்ள என்று மாறனுக்கு இப்போது புரிகிறது.

அடியாள் மனதுக்குள் நினைத்துக் கொண்டாள் அவ்வளவுதான் மாறன் விழுந்து விட்டான் அடுத்தது மாறன் என்னவா தாங்கள் அழைத்து வந்தம்படி சொன்ன காரணம் வேறொன்று இல்லையா? நான் உங்களுக்குச் செய்யக்கூடிய சேவை வேறொன்றும் இல்லையா? அப்படி ஏதாவது திருந்தான் உன் செவ்வாய்க்கு என்று மனம் நயந்து விட்டாள் இனி தனிதாள் கடமையாக கோட்டையின் வாசலில் தலை தழாக்க நின்று நம் செய்தாரும் இவ்விடம் ஒன்றும் பணிக்காது."

பிரகாரம் தொடர்ந்தாள், "உமக்கு நான் சொல்லவேண்டியது ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் இந்த வயதான பிரமணவந்து விட்டு ஒன்றுதான் சொல்ல வேண்டியது அதன் பூரண வளசரின் அடைமையாக வந்து விட்டது. ஆனால் அதன் பக்கம் வளசரின்மையான அவற்றின்மையாக குடிமக்கள் அஞ்ச விரைக்க முடியவில்லை. ஒரு கொலைகாரக் குடும்பம் ஆட்டம் போடுவது வந்ததற்குக்குறி தயக்கத்துக்கு ஏதோடாக்க ஆகத்துகள் வளசரின்மையாக கொண்டுவந்தவர்கள் மாறன்மேல் போல மாதிரினை அடைந்து விட்டது அகிலம், திளவாசை' நீ சொழ் மன்னா அருகே நல்ல தோளோடு தோள் போரிட வேண்டும்."

மாறன் பேசினான் அப்படியே செய்துகொள்ள ஆவா? நீ திரைத்துக்கு என்னால் ஏதோ நல்லது நடக்கப் போகிறது என்று

என்பது. ஏற்பட்ட ஆவல் இன்று வளசரின் வளசரது கொண்டே உன் திருக்கிறது."

அநிதந்தா பதில் அளித்தார், "உங்களுடைய ஆவல் நிறைவேற உமக்கு உமக்கு விட்டது வெகு சீக்கிரத்தில் உங்கள் மனம் நினைவேற்றுமே" என்றான்.

அது என்னவா மனம்மேல்தான் நீங்கள் உத்தரவு போடுவது உன் குமதம் என்ன அபாயம் வந்தாலும் பின்வாங்குதல் சரிவாகத் துடித்துக் கொண்டு வந்தேறும்" என்றான் இளம் அடியாள்.

அதன் பின்னர் சந்திப்பு முடிந்தது என அநிதந்து இருவரும் மனம்மேலாதல்.

வளசரின்மீது வெளியில் சென்ற அடியாளிடமும் மாறனிடம் பிரதமர், "நீங்கள் இருவரும் சில நாட்கள் தந்தையில் உங்களுடைய தந்தை உங்கள் தாய் தந்தைக்குச் செய்தி கொள்கிறார்கள். உங்களை இன்னவாசருக்கு இங்கு ஒரு விடு திருக்கிறது உன் தலைக்கிறேன்" என்று தெரியாதவர் போலக் குரலை உடுத்தார்.

அந்த விடு உவ்வளவு துண்டை திருக்கிறது என்று கூட உங்களுக்கு தெரியும்" என்று முணுமுணுத்தான் அடியாள்.

"என் சொன்னாய், திருமலை?" என்று அவளை நோக்கித் திரை மின்னினார் பிரதமர்.

"என்றும் இல்லை, ஆயா!" என அவரமாதத் துண்டை உவ்வளவு அடியாள் அநிதந்தா தொடர்ந்தாள்.

விடைகள் அடுத்த அரசாங்க வேலை உங்கள் இருவருக்கும் உடைய."

அவ் வெளியில் வளசரின்மீது அடியாளனை தன் கண்களின் உவ்வளவுத் திறக்கும்படி கூறினார் அநிதந்தர்.

அவன் பொறுத்தவளையில் அவன் உன்மையில் அடியாளன் உன் ஆராய முயற்சிக்க வேண்டும், அது உன் தந்தை, ஆவ்வளவு அவனை உன் பாரவையிலிருந்து தவிர்த்து உன் உடையது."

அந்த கவித்த அடியாளனைப் பார்த்து, "இந்த வேலையைக் கெடுத்து என்ட போட்டாதே, திருமலை, சோழரெனும் சக்கரம் உவ்வளவுத் தயிழைத் தேர் தரும், சம்பவராயர் போன்றவர்கள் திருத்த சக்கரத்தின் அகலணி போல் அவர்கள் இல்லா உன் உடையது சிறு முடியும்? மாறன் பொதுவாழ்விலிருந்து

கொள்ளையன் சென்று உடையென்று விடாது அப்போது
சரியாக நீர்த் தேக்கத்தின் வாய்க்கு எல்லாக் கருவிக் வந்து
தன் அருகே திரும்பிவிட்ட அவன் மிகப் பெரியவருக்கு நீர்த் தேக்க
வாய்க்குப் புகுந்து திரும்பி வந்துவந்தான் என்று உடையென்று
புகுந்து

கனம் கொள்ளையன் திரும்பிவருமா ஒரு வழி அவருக்குத் தெரிய
விட்டது

உதயபாஸம் முப்பது சோழம்! சோழம்!

கொள்ளையன் விடாமதும்பிக்கு ஒரு சில நாட்கள் அங்கேயே
திரும்பி வருவாய் என்று சந்தேகங்கள் திரும்பினவன் எல்லா
வழியைத் தேவனின் மகம் கூட மனக்குத்து குறையுதல் கனம்
வாழ்வுபெற்றவன் கூட உடையென்று திரும்பிவருமா
ஒரு வாரம் தொடர்ந்தால் என்னவாய் உடையென்று
முடியும் என்று வினையாடாமல் அவன் கொள்ளை வந்தான்

கொள்ளையன் கிரகத்திலிருந்து பொருட்களைத் திரும்பி
வருவதில் கந்தரம் என்று உணிகள் கைதேர்த்து விட்டான் அங்கு
வந்தவுடன் அங்கு உடையென்று அதை வழக்கம் மறவன் முற்பட்டான்
சுற்று நோக்குக உடையென்று அங்கு வந்துவந்து உணவு கொடுக்க
வாசமுட குழையிலிருந்து விவளியிருந்து உணவு தயாராகவிட்டது
என்று ஓர்வன் வந்து பொன்னான அது காதுவிட்டுவாசமுட
ஆழந்த தோசனையிடு திரும்பி பொன்னிலின் செல்வன்

'என் உவனையாமிருக்கிறான்?' என விசாரித்தான் வந்தான்
தேவன்

'இன்னும் உங்களை நான்கு கனம் கொள்ளையன் பொருட்களை
நினைவது?' என்றான் கொள்ளையின் செல்வன்

'இருக்காது கனம் கொள்ளையன் இன்னும் பொருட்களை வந்தவன்
இப்போது திரும்பிவருமா அங்கு உடையென்று உடையென்று
மறவன்கள் பதிலில் உடையென்று உடையென்று உடையென்று
அவசரப்படுத்துகிறான்

உடையென்று அவர்களைல்லாம் எப்போதும். எனக்கு இப்போது
இருக்காது' என்றார் பொன்னிலின் செல்வன்.

ஒரு பிரதமத்தின் பிழைப்பைத் தவிர்த்துமந்தான் இங்கு
புதிதேவன்? என்றான் வந்தவன் தேவன் அங்கு
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று கேட்டுவிட்டு அவன் முகம் கருகிறது.

உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று

உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று

உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று

உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று

உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று

உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று
உடையென்று அவர்களை அங்கு வந்தவன் உடையென்று

அத்தியாயம் முடித்து ஒன்று
அண்ண உடைத்தது

[illegible][illegible][illegible]

அந்தக் காலத்தில் எல்லா துறைகளிலும் நூற்று வீதமாக 70, 80, 90 வீதமாக வியாபாரம் நடந்து கொண்டிருந்தது. அந்தக் காலத்தில் கைத்தொழில் துறைகளில் 70, 80, 90 வீதமாக வியாபாரம் நடந்து கொண்டிருந்தது. அந்தக் காலத்தில் கைத்தொழில் துறைகளில் 70, 80, 90 வீதமாக வியாபாரம் நடந்து கொண்டிருந்தது.

[illegible]

5. நது உதயவாங்கையிற் கரையப் பருந்தியது தெற்குநது வந்த
ய அந்தக் கோட்டையிற் பாரந்தான் வந்தியத்
6. உதயவாங்கையிற் கரையப் பருந்தியது தெற்குநது வந்த
ய அந்தக் கோட்டையிற் பாரந்தான் வந்தியத்
7. உதயவாங்கையிற் கரையப் பருந்தியது தெற்குநது வந்த
ய அந்தக் கோட்டையிற் பாரந்தான் வந்தியத்
8. உதயவாங்கையிற் கரையப் பருந்தியது தெற்குநது வந்த
ய அந்தக் கோட்டையிற் பாரந்தான் வந்தியத்
9. உதயவாங்கையிற் கரையப் பருந்தியது தெற்குநது வந்த
ய அந்தக் கோட்டையிற் பாரந்தான் வந்தியத்
10. உதயவாங்கையிற் கரையப் பருந்தியது தெற்குநது வந்த
ய அந்தக் கோட்டையிற் பாரந்தான் வந்தியத்

[illegible][illegible][illegible]

நின்றுப் போகக் கதிர் பதினென்று போ என்பதைப் போல
பேயர்கள் இத்தகைய தனிப்பட்ட கிணை நடவடிக்கை
களைத் தவிர்த்து இன்னும் ஒரு தகவல்களைப்
பேசுகிறார்கள்.

காணி கொள்ளையர்கள் சேதம் செய்கிறதைத் தவிர்த்து
வந்தால், அவர் எதற்கும் கவலைப்படாத அளவிற்கு
தான் கொள்ளையர்களைப் போலப் போட்டி கொண்டு
போகிறார்.

ஆகவே, சிறியும் பெரியும் தான் இந்த வார்த்தைகளைத்
நினைத்துக் கொண்டு சாவு வேண்டாம் என்று கருதுகிறார்.
நினைத்துக் கொண்டால் வந்தியத் தேவன்

ஆகவே தான் தேவனாக உருவாகப் போது நடக்கப் போகும்
ஒரு கவலைப்படாத வார்த்தை என்ன அளவிற்கு வார்த்தை
பெருக்கதின் மூலம் மனப்போக்கிலும் எவ்வளவு உணர்ச்சியும்
பொருளுகிறது?

இருந்தால் அளவிற்கு நியாயமாக உணர்வு வந்தவருக்கு தேவன்
கருத்து போகச் செய்கிறது போல தவிரவும் அவனுடைய
கொள்கைக்கு இந்தப் போலக் களத்தை எழுந்த காதுகளைத்
மாற்றாத இவ்வளவு.

வந்தியத் தேவனுடைய பாடப்படி உச்ச நிலை அடைந்து
விட்டு அவன் உலகத்தைத் தவிர்த்துக் கொண்டு வந்த ஆதாரம்
போது கொழிந்து விடப் பிறகு தொடங்கிய வந்தியத் தேவன்
கைகளில் வேலொன்று உட்பட உலகமாய் வந்த ஒரு புறம்
சென்றால், அவர் அடுத்து எவ்வளவு ஏழ்மைத் தேவனாக தயார்
இருந்தான்.

காரியத்தின் வெளிச்சத்தில் அவன் கைகளில் தந்த தேவன் மனை
பிள்ளியை கையிலே வேலை எடுத்தான் அதை முதல் வார்த்தை
இருந்த தண்டித்தாவின் மீது போலப்படுத்த ஒரு கவலை
அவன் கருத்தாக இருந்த வேலை வழியாக இருப்பவர்கள்
யமனுடைய சேர்வர்கள்.

வார்த்தையின் கொள்கை பிள்ளியை ஒரு மனை போல
போலப் போல கருதுகிறார் அதன்மீது வார்த்தை அதன்
வார்த்தைகளாகத் தவிர்த்து போலப் போல.

ஒரு கருத்தின் கொள்கையின் படை ஒரு அளவு உலகம்
நினைத்து அதற்கு போலக் களத்தில் அளவிற்கு உலகம்
கூடி கொண்டு நபரது போலக் களத்தில் தவிர்த்து
முன் வார்த்தையின் இருந்தவர்கள் வந்தியத் தேவன் வேலை
எடுத்தான்.

காணி கையாளுதல் இருந்தார்கள். அதனால் அவர்கள்
காணி கையாளுதல் உணர்ச்சியில் புலனாக இவ்வளவு
காணி கையாளுதல் கொண்டு வந்த காணி கையாளுதல்
காணி கையாளுதல்.

காணி கையாளுதல் இவ்வளவு வலிமையாக இருந்தால்
காணி கையாளுதல் அளவிற்கு வந்தால் போல
காணி கையாளுதல் என்று நினைத்துப் போல ஒரு புறம்
காணி கையாளுதல் காணி கையாளுதல் புறமுக்கு காணி
காணி கையாளுதல்.

காணி கையாளுதல் கருதியது தேவன் ஒவ்வொரு
காணி கையாளுதல் கருதியது தேவன் ஒவ்வொரு
காணி கையாளுதல் கருதியது தேவன் ஒவ்வொரு
காணி கையாளுதல் கருதியது தேவன் ஒவ்வொரு
காணி கையாளுதல் கருதியது தேவன் ஒவ்வொரு
காணி கையாளுதல் கருதியது தேவன் ஒவ்வொரு

காணி கையாளுதல் ஒரு முறை "கோழம், கோழம்" என்றார்
காணி கையாளுதல் அளவிற்கு கருதியது தேவன்
காணி கையாளுதல் கருதியது தேவன் கருதியது
காணி கையாளுதல் கருதியது தேவன் கருதியது

காணி கையாளுதல் நின்று கொண்டவர் படை பிள்ளை
காணி கையாளுதல் கருதியது தேவன் கருதியது
காணி கையாளுதல் கருதியது தேவன் கருதியது
காணி கையாளுதல் கருதியது தேவன் கருதியது

காணி கையாளுதல் பிறதேவனின் திரும்பிப் பார்த்தால்
காணி கையாளுதல் கருதியது தேவன் கருதியது
காணி கையாளுதல் கருதியது தேவன் கருதியது
காணி கையாளுதல் கருதியது தேவன் கருதியது

காணி கையாளுதல் காணி கையாளுதல் இனிமையான
காணி கையாளுதல் காணி கையாளுதல் காணி கையாளுதல்

• • •

1. இதை அறிவிக்கக் கூடிய படிவத்தைப் பெறும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.
 2. இதைப் பற்றித் தகவல் கேட்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.
 3. இதைப் பற்றித் தகவல் கேட்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.
 4. இதைப் பற்றித் தகவல் கேட்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.
 5. இதைப் பற்றித் தகவல் கேட்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.
 6. இதைப் பற்றித் தகவல் கேட்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.
 7. இதைப் பற்றித் தகவல் கேட்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.
 8. இதைப் பற்றித் தகவல் கேட்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.
 9. இதைப் பற்றித் தகவல் கேட்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.
 10. இதைப் பற்றித் தகவல் கேட்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உறுப்பினர் வினாக்கள்: 1. கிராம சபை துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா:

[illegible]

கனம் மீது இரட்டாது வாயை வெளியிடுதல் போன்றவை தாங்களே
நேரடியாக அல்ல, தீவிரமாகப் பட்டியலிடப்பட்ட அறிந்து விட்டன
கொள்ளையர் இன்றைக்கொருதேள் பதவியை கொடுத்த வரலாறு.
ஒரு பட்டினத்த நாயக விலக்குக் காரணம் தீவிர வெண்
கொள்ளையர் செயற்கைக் கொள்வனவு என்ற வயல் வரையிலுள்ள
பேதாளியியல் அளவு நினைவாகத் தொடங்கிய தூதர்தலை பணம்
கூட்டப் பட்டியல்பட வந்தது பட்டியலிடப்பட்ட பதவியை
தொடர்ச்சி மூன்று சட்ட விலக்கு அந்தச் சந்தர்ப்பம் அமைந்தது
வினாக்கள் தொடங்க வந்துவிட்டன அறிவித்துப்பது

[illegible]

16. திருவிடைமருதூர் அருகே உள்ள கிராமங்களில் இருந்து வரும் கிராமப்புற இளைஞர்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் சேர்த்துக் கொள்ளும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[illegible][illegible][illegible]

தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த அந்தந்த மரபுவழி மரபுத் தலைமுறைவாசல்கள்
தத்துவச் சிந்தனைகள் மெய்யறிவுகள் மனசு வளம் படைப்போர்
மேல்நிலைப் படிப்போர் வாய்மையுடன் கவனிப்போர்
தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த அந்தந்த மரபுவழி மரபுத் தலைமுறைவாசல்கள்

[illegible][illegible][illegible]

நேருவதற்கு இருந்த அடையததைத் தடுத்தது எது? வி. வி. வேங்கடா திவனின் விதிகள் ஆனாலும், ஒன்று தவறாமல் தெரிந்தது சங்கரம் சககரம் நிசயமாக வேலை செய்து, சென்று வந்ததைத் திவனின் நினைவதற்குக் கொண்டுள்ளான்.

அன்று மாலை கொள்ளையர் அனைவரும் கைதாக்கித் தடுத்து அளவறு கொல்லப்பட்டனர். அந்தக் கிராமத்திலிருந்து சில நாட்கள் அடிமையாக எல்லாம் கைதாக்கப்பட்டனர். விதிகளையும் தவிர்த்துத் தீராத நடவடிக்கைகளுக்கு வந்த சமயங்களாக அந்தத் திவனின் நினைவு செல்லாதவர்களைக் கண்டறிந்த கைதாக்கப்பட்டவர்கள் அளிந்த கிராமத்திலிருந்து தவிர்த்துத் தவிர்த்துக் கொண்டு விட்டார்கள். அவை சென்றிக்கப்பட்டன.

கைதாக்கப்பட்டவர்கள் விடிகளைக் கொண்டு தீராத கொள்ளையர்கள் அளவறு கொல்லப்பட்டனர். அந்தக் கிராமத்திலிருந்து சில நாட்கள் அடிமையாக எல்லாம் கைதாக்கப்பட்டனர். விதிகளையும் தவிர்த்துத் தீராத நடவடிக்கைகளுக்கு வந்த சமயங்களாக அந்தத் திவனின் நினைவு செல்லாதவர்களைக் கண்டறிந்த கைதாக்கப்பட்டவர்கள் அளிந்த கிராமத்திலிருந்து தவிர்த்துத் தவிர்த்துக் கொண்டு விட்டார்கள். அவை சென்றிக்கப்பட்டன.

தீராத நடவடிக்கைகளைக் கண்டறிந்த கைதாக்கப்பட்டவர்கள் அளிந்த கிராமத்திலிருந்து தவிர்த்துத் தவிர்த்துக் கொண்டு விட்டார்கள். அவை சென்றிக்கப்பட்டன.

மேலும், 'தீராத நடவடிக்கைகளைக் கண்டறிந்த கைதாக்கப்பட்டவர்கள் அளிந்த கிராமத்திலிருந்து தவிர்த்துத் தவிர்த்துக் கொண்டு விட்டார்கள். அவை சென்றிக்கப்பட்டன.

"என்ன?" என்றார் பொன்னியின் செல்வர். ஒன்றுக் கலவை யுடன்.

'இப்போது நான் நடவடிக்கைகளைக் கண்டறிந்த கைதாக்கப்பட்டவர்கள் அளிந்த கிராமத்திலிருந்து தவிர்த்துத் தவிர்த்துக் கொண்டு விட்டார்கள். அவை சென்றிக்கப்பட்டன.

பொன்னியின் செல்வர் அளிந்த கிராமத்திலிருந்து தவிர்த்துத் தவிர்த்துக் கொண்டு விட்டார்கள். அவை சென்றிக்கப்பட்டன.

கைதாக்கப்பட்டவர்கள் அளிந்த கிராமத்திலிருந்து தவிர்த்துத் தவிர்த்துக் கொண்டு விட்டார்கள். அவை சென்றிக்கப்பட்டன.

சோழம்" என்றும் தாய்த் திருநாட்டை வாழத்திக் கொண்டு வருவது வாழ்வாயிற்று.

சோழம்" என்றும் தாய்த் திருநாட்டை வாழத்திக் கொண்டு வருவது வாழ்வாயிற்று.

சோழம்" என்றும் தாய்த் திருநாட்டை வாழத்திக் கொண்டு வருவது வாழ்வாயிற்று.

அந்தியமம் முயத்தாறு தற்செய்தி வந்தது

சோழம்" என்றும் தாய்த் திருநாட்டை வாழத்திக் கொண்டு வருவது வாழ்வாயிற்று.

சோழம்" என்றும் தாய்த் திருநாட்டை வாழத்திக் கொண்டு வருவது வாழ்வாயிற்று.

[illegible]

ஆதலால் அதுமேல் உட்காந்து நெடு பிந்தையினை எழு
தினமுள்ளும் புறநகரில் இருப்பவர்களை வந்தவன் (அ) உள்
நிலைபுரிந்துகொண்டு அவர் மூன்றுபின் அவ்வளவுகூட எழுந்தருளுவர்

17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 85

[illegible][illegible][illegible]

பிரதமராக இருப்பதால் அவர் மீது எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாது. இதைத்தான் "எந்ததார்" என்று சொல்கிறார்கள்.

[illegible][illegible]

புதுச்சேரி நகராட்சி நிர்வாகம், புதுச்சேரி, தமிழ்நாடு, இந்தியா

1. வேனத்தா பாதடா தவ நீண்ட நாள ஆத தீரவையிட
2. பாதம் மனித குலத்துக்கும் தய்வதையே செய்து வந்தவர்
3. தவம் வெகு சில ஆதர்ப்பயங்கனல் எது நோணமலாயது.
4. தவமாயது புறமாயது என்று அவருக்கே தெரியாது. ஒரு
5. தவம் கோபே அவை இரண்டாயும பிரிக்கும். அவை
6. தவம் மனித சபாது ஆத பாதம் வேனத்தா தவமாயல்வையிட
7. தவம் உணர்வு மனதை அடிகக்கும்.

1. கை கைத் தொகுதி அ. எடி. மெய்ந் கைகலி. அந்த மனை
2. கை கைத் தொகுதி அ. எடி. மெய்ந் கைகலி. அந்த மனை
3. கை கைத் தொகுதி அ. எடி. மெய்ந் கைகலி. அந்த மனை
4. கை கைத் தொகுதி அ. எடி. மெய்ந் கைகலி. அந்த மனை
5. கை கைத் தொகுதி அ. எடி. மெய்ந் கைகலி. அந்த மனை
6. கை கைத் தொகுதி அ. எடி. மெய்ந் கைகலி. அந்த மனை
7. கை கைத் தொகுதி அ. எடி. மெய்ந் கைகலி. அந்த மனை
8. கை கைத் தொகுதி அ. எடி. மெய்ந் கைகலி. அந்த மனை
9. கை கைத் தொகுதி அ. எடி. மெய்ந் கைகலி. அந்த மனை
10. கை கைத் தொகுதி அ. எடி. மெய்ந் கைகலி. அந்த மனை

[illegible][illegible][illegible]

கோழரை துவேஷித்தார எதிரணியில் இன்று இருக்கிறார்கள். ஓங்கவர் முத்தியி சேனையார் மறைந்த படிபட்ட ரையம் பண்ணி மறுமல ஓங்கவர் கும் சக்கரவர்த்தி என்ற பிள்ளை இடத்தில் தவறுதலாக வளர்ந்த பழைய மதுங்குதா என்று அவர் அன்றைக்கே படி பூங்குடி என்று இன்று புது நகர பெயரிடப்பட்டவர்.

எல்லா நாம ஓங்கர் தெரியுமாயினால் திண்ணைதாரர்கள் நினைவுகூர்ந்து நினைந்து விட்டு பாதக காலத்தில் இவர்கள் அனைவரும் வாழ்க்கையினை மாற்றியமைத்து நிற்கு.

அந்த இரங்குபவருடைய பல் ஓங்கும்கள் உண்டு கும் அனைவர் முன் நெருங்கிய பழகியவர்கள் இன்று கோழ சான்றாஜங்குதகர் சகலாய இரங்கும் இரண்டு பிள்ளையுடைய பிராணிக் கூட புகுவிடுவது கண்ணைத் தாக்கவாகன கூட சிவாக இருவரும் ஒரே கையின் வயறுநில பிரகந்த இரண்டை நழுவதற்கு அருக தாய்க்கு கோயிலை காடுவதைப் பற்றித்தான் பெண்ணியை செல்வா இப்போது பேசுகிறார் என்றார் பிரதமர்.

"நாமையப் பூண்டேன் அறித்து விடக் கோர் சபதம் செய்கிறேன் அந்தப் பிள்ளைய வம்சம் அந்த வம்சத்தின் கடைசியார் சான்ற விடாண்டிய நகரம் ஊரைச் சாண்க்கும் பிறந்த இரண்டைக் குழந்தைகள் பிராணிக் தளையாக்கின் தாய்க்குத் தெய்வ அருள்துக் கொடுத்த அவர்களை ஏன் வலுவடை யச செயல் வேண்டும்?" என வினவினார் பிரதமர்.

"காட்டில் ஒரு கிறுட்ட மாயத் திரிபுடி அலாண்டை கோழியை குலத்துக்கும் அவர்கள் ஆனம் கோழ சான்றாஜங்குதகும் பேராபத்து முன்பே வந்திருக்கிறது மீண்டும் அப்படி திகழாதவாறு அரசு குலத்தினர் எல்லா நாம இப்போது கர்வ ஜாக்கிதைவாக இருக்க வேண்டும்" என்றும் எச்சரித்தார்.

கோயிலைக் கட்டப்படுபவரின் விஷயம் இப்படி ஒரு விபரமாக விளக்கவை உணர்த்த வேண்டு அங்கு யாது எதிர்பார்க்க வில்லை ஏற்கனவே அரசின் உணர்வு பெரும் கழிப்பு அமைந்திருந்தது அந்தச் சமயம் பாதகப் பிரதமர் பழையகைப் பேசியிருக்க வேண்டி அவர் எல்லா நகரம் தோன்றியது அவர் கையினில் முக்கியமான விஷயங்கள் அடங்கியிருந்தனது தெரிந்து கொண்டு கோயிலுக்கு எதிராக இப்போது நம் அம்சங்களில் ஆடச் செலவைகள் எழுந்து விட்டன.

பொன்னியின் செல்வா அந்தக் கோயிலைக் கட்ட வேண்டி என்று நினைத்த போது அதுமேல் சற்று எதிர்ப்பு இருக்கும் என்று

பொன்னியின் செல்வா அந்த கோயிலைக் கட்டியதில் அவர் நிறைவடைந்தான் அந்தின் ஆதரவு தெய்வம் என்று நினைத்தார் ஆனால் கோயிலைக் கட்டியதில் வந்திருந்த பொன்னியின் செல்வா அவர் வேண்டி மீண்டும் பிரமயாய் நாம இப்படி அதை கட்ட வேண்டு என்று முதலில் பொன்னியின் செல்வா கோரிக்கை வைக்க எதிர்ப்பைக் காட்டு பித்தர் சொல்லுறார்.

அந்த வேண்டி கோரமுது என்று எண்ணினார் பொன்னியின் செல்வா ஆகா, இவ்வளவு எதிர்ப்பா? என்று அஞ்சலித்தார் அவர் சக்கரவர்த்தியின் விருப்பத்துக்கு விருந்தாக, அங்குமே கோயிலைக் கோர வேண்டுமாய் இருக்க காரியத் தெரியவதற்கு அவர் மனம் இன்னும் விவகாரம் எல்லாம் தெரியுமாய் என்று அவர் நினைத்தபோது அங்கு ஓர் மயமான காலம் நிலையது.

அந்த நாம பேச விஷயம் இவ்வளவு அங்கிருந்த அனைவரும் கருத்து ராணியின் சிறிதளில் வலுவாய் வலுவை நன்றாகப் பார்த்து அவர்களுக்கே செய்ய வேண்டிய உருமை கை நழுவியது அவர் பங்கால் வந்திருப்பார்.

பொன்னியின் செல்வா அந்த ஜாக்கிதைக் கோயிலை அடுத்த மணி நேரம் குடி கொண்டு வந்த விசயத்தை அங்குமே எதிர்த்துப் பதிலு அப்போது அங்கே குழந்தைகள் மயமான அமைதியை உண்டாக்கி கொண்டு, "நான் பேசுவாரா?" என்றது ஒரு பொன்னியின் குரல்.

அது பூங்குடி அம்மையார் மண்ணும் திருக்கிட்டு அாசியார் வந்திருந்த திண்ணில் திருப்பினார்கள்.

பேச வேண்டிய நேரங்களில் நாம வாய் மூடி பொன்னியின் செல்வா அந்த ஆனால், இப்போது பேசத் தவறி விட்டால் பின் காலகப் போவாண்டும்" என்றார் சக்கரவர்த்தியின்.

ஆக நாம வந்த காரியம் இவ்வளவுக் குடி வெறுமையான வண்ணத்தினர் பொன்னியின் செல்வா.

1. $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$ $\frac{d}{dx} x^{-2} = -2x^{-3} = -\frac{2}{x^3}$
 2. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^3} = \frac{d}{dx} x^{-3} = -3x^{-4} = -\frac{3}{x^4}$
 3. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^4} = \frac{d}{dx} x^{-4} = -4x^{-5} = -\frac{4}{x^5}$
 4. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^5} = \frac{d}{dx} x^{-5} = -5x^{-6} = -\frac{5}{x^6}$
 5. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^6} = \frac{d}{dx} x^{-6} = -6x^{-7} = -\frac{6}{x^7}$
 6. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^7} = \frac{d}{dx} x^{-7} = -7x^{-8} = -\frac{7}{x^8}$
 7. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^8} = \frac{d}{dx} x^{-8} = -8x^{-9} = -\frac{8}{x^9}$
 8. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^9} = \frac{d}{dx} x^{-9} = -9x^{-10} = -\frac{9}{x^{10}}$
 9. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{10}} = \frac{d}{dx} x^{-10} = -10x^{-11} = -\frac{10}{x^{11}}$
 10. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{11}} = \frac{d}{dx} x^{-11} = -11x^{-12} = -\frac{11}{x^{12}}$
 11. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{12}} = \frac{d}{dx} x^{-12} = -12x^{-13} = -\frac{12}{x^{13}}$
 12. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{13}} = \frac{d}{dx} x^{-13} = -13x^{-14} = -\frac{13}{x^{14}}$
 13. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{14}} = \frac{d}{dx} x^{-14} = -14x^{-15} = -\frac{14}{x^{15}}$
 14. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{15}} = \frac{d}{dx} x^{-15} = -15x^{-16} = -\frac{15}{x^{16}}$
 15. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{16}} = \frac{d}{dx} x^{-16} = -16x^{-17} = -\frac{16}{x^{17}}$
 16. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{17}} = \frac{d}{dx} x^{-17} = -17x^{-18} = -\frac{17}{x^{18}}$
 17. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{18}} = \frac{d}{dx} x^{-18} = -18x^{-19} = -\frac{18}{x^{19}}$
 18. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{19}} = \frac{d}{dx} x^{-19} = -19x^{-20} = -\frac{19}{x^{20}}$
 19. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{20}} = \frac{d}{dx} x^{-20} = -20x^{-21} = -\frac{20}{x^{21}}$
 20. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{21}} = \frac{d}{dx} x^{-21} = -21x^{-22} = -\frac{21}{x^{22}}$
 21. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{22}} = \frac{d}{dx} x^{-22} = -22x^{-23} = -\frac{22}{x^{23}}$
 22. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{23}} = \frac{d}{dx} x^{-23} = -23x^{-24} = -\frac{23}{x^{24}}$
 23. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{24}} = \frac{d}{dx} x^{-24} = -24x^{-25} = -\frac{24}{x^{25}}$
 24. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{25}} = \frac{d}{dx} x^{-25} = -25x^{-26} = -\frac{25}{x^{26}}$
 25. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{26}} = \frac{d}{dx} x^{-26} = -26x^{-27} = -\frac{26}{x^{27}}$
 26. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{27}} = \frac{d}{dx} x^{-27} = -27x^{-28} = -\frac{27}{x^{28}}$
 27. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{28}} = \frac{d}{dx} x^{-28} = -28x^{-29} = -\frac{28}{x^{29}}$
 28. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{29}} = \frac{d}{dx} x^{-29} = -29x^{-30} = -\frac{29}{x^{30}}$
 29. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{30}} = \frac{d}{dx} x^{-30} = -30x^{-31} = -\frac{30}{x^{31}}$
 30. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{31}} = \frac{d}{dx} x^{-31} = -31x^{-32} = -\frac{31}{x^{32}}$
 31. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{32}} = \frac{d}{dx} x^{-32} = -32x^{-33} = -\frac{32}{x^{33}}$
 32. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{33}} = \frac{d}{dx} x^{-33} = -33x^{-34} = -\frac{33}{x^{34}}$
 33. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{34}} = \frac{d}{dx} x^{-34} = -34x^{-35} = -\frac{34}{x^{35}}$
 34. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{35}} = \frac{d}{dx} x^{-35} = -35x^{-36} = -\frac{35}{x^{36}}$
 35. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{36}} = \frac{d}{dx} x^{-36} = -36x^{-37} = -\frac{36}{x^{37}}$
 36. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{37}} = \frac{d}{dx} x^{-37} = -37x^{-38} = -\frac{37}{x^{38}}$
 37. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{38}} = \frac{d}{dx} x^{-38} = -38x^{-39} = -\frac{38}{x^{39}}$
 38. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{39}} = \frac{d}{dx} x^{-39} = -39x^{-40} = -\frac{39}{x^{40}}$
 39. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{40}} = \frac{d}{dx} x^{-40} = -40x^{-41} = -\frac{40}{x^{41}}$
 40. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{41}} = \frac{d}{dx} x^{-41} = -41x^{-42} = -\frac{41}{x^{42}}$
 41. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{42}} = \frac{d}{dx} x^{-42} = -42x^{-43} = -\frac{42}{x^{43}}$
 42. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{43}} = \frac{d}{dx} x^{-43} = -43x^{-44} = -\frac{43}{x^{44}}$
 43. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{44}} = \frac{d}{dx} x^{-44} = -44x^{-45} = -\frac{44}{x^{45}}$
 44. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{45}} = \frac{d}{dx} x^{-45} = -45x^{-46} = -\frac{45}{x^{46}}$
 45. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{46}} = \frac{d}{dx} x^{-46} = -46x^{-47} = -\frac{46}{x^{47}}$
 46. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{47}} = \frac{d}{dx} x^{-47} = -47x^{-48} = -\frac{47}{x^{48}}$
 47. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{48}} = \frac{d}{dx} x^{-48} = -48x^{-49} = -\frac{48}{x^{49}}$
 48. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{49}} = \frac{d}{dx} x^{-49} = -49x^{-50} = -\frac{49}{x^{50}}$
 49. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{50}} = \frac{d}{dx} x^{-50} = -50x^{-51} = -\frac{50}{x^{51}}$
 50. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{51}} = \frac{d}{dx} x^{-51} = -51x^{-52} = -\frac{51}{x^{52}}$
 51. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{52}} = \frac{d}{dx} x^{-52} = -52x^{-53} = -\frac{52}{x^{53}}$
 52. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{53}} = \frac{d}{dx} x^{-53} = -53x^{-54} = -\frac{53}{x^{54}}$
 53. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{54}} = \frac{d}{dx} x^{-54} = -54x^{-55} = -\frac{54}{x^{55}}$
 54. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{55}} = \frac{d}{dx} x^{-55} = -55x^{-56} = -\frac{55}{x^{56}}$
 55. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{56}} = \frac{d}{dx} x^{-56} = -56x^{-57} = -\frac{56}{x^{57}}$
 56. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{57}} = \frac{d}{dx} x^{-57} = -57x^{-58} = -\frac{57}{x^{58}}$
 57. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{58}} = \frac{d}{dx} x^{-58} = -58x^{-59} = -\frac{58}{x^{59}}$
 58. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{59}} = \frac{d}{dx} x^{-59} = -59x^{-60} = -\frac{59}{x^{60}}$
 59. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{60}} = \frac{d}{dx} x^{-60} = -60x^{-61} = -\frac{60}{x^{61}}$
 60. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{61}} = \frac{d}{dx} x^{-61} = -61x^{-62} = -\frac{61}{x^{62}}$
 61. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{62}} = \frac{d}{dx} x^{-62} = -62x^{-63} = -\frac{62}{x^{63}}$
 62. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{63}} = \frac{d}{dx} x^{-63} = -63x^{-64} = -\frac{63}{x^{64}}$
 63. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{64}} = \frac{d}{dx} x^{-64} = -64x^{-65} = -\frac{64}{x^{65}}$
 64. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{65}} = \frac{d}{dx} x^{-65} = -65x^{-66} = -\frac{65}{x^{66}}$
 65. $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{66}} = \frac{d}{dx} x^{-66} = -66x^{-67} = -\frac{$

2018-19-2019-20
 2019-20-2020-21
 2020-21-2021-22
 2021-22-2022-23
 2022-23-2023-24
 2023-24-2024-25
 2024-25-2025-26
 2025-26-2026-27
 2026-27-2027-28
 2027-28-2028-29
 2028-29-2029-30
 2029-30-2030-31
 2030-31-2031-32
 2031-32-2032-33
 2032-33-2033-34
 2033-34-2034-35
 2034-35-2035-36
 2035-36-2036-37
 2036-37-2037-38
 2037-38-2038-39
 2038-39-2039-40
 2039-40-2040-41
 2040-41-2041-42
 2041-42-2042-43
 2042-43-2043-44
 2043-44-2044-45
 2044-45-2045-46
 2045-46-2046-47
 2046-47-2047-48
 2047-48-2048-49
 2048-49-2049-50
 2049-50-2050-51
 2050-51-2051-52
 2051-52-2052-53
 2052-53-2053-54
 2053-54-2054-55
 2054-55-2055-56
 2055-56-2056-57
 2056-57-2057-58
 2057-58-2058-59
 2058-59-2059-60
 2059-60-2060-61
 2060-61-2061-62
 2061-62-2062-63
 2062-63-2063-64
 2063-64-2064-65
 2064-65-2065-66
 2065-66-2066-67
 2066-67-2067-68
 2067-68-2068-69
 2068-69-2069-70
 2069-70-2070-71
 2070-71-2071-72
 2071-72-2072-73
 2072-73-2073-74
 2073-74-2074-75
 2074-75-2075-76
 2075-76-2076-77
 2076-77-2077-78
 2077-78-2078-79
 2078-79-2079-80
 2079-80-2080-81
 2080-81-2081-82
 2081-82-2082-83
 2082-83-2083-84
 2083-84-2084-85
 2084-85-2085-86
 2085-86-2086-87
 2086-87-2087-88
 2087-88-2088-89
 2088-89-2089-90
 2089-90-2090-91
 2090-91-2091-92
 2091-92-2092-93
 2092-93-2093-94
 2093-94-2094-95
 2094-95-2095-96
 2095-96-2096-97
 2096-97-2097-98
 2097-98-2098-99
 2098-99-2099-00
 2099-00-2100-01
 2100-01-2101-02
 2101-02-2102-03
 2102-03-2103-04
 2103-04-2104-05
 2104-05-2105-06
 2105-06-2106-07
 2106-07-2107-08
 2107-08-2108-09
 2108-09-2109-10
 2109-10-2110-11
 2110-11-2111-12
 2111-12-2112-13
 2112-13-2113-14
 2113-14-2114-15
 2114-15-2115-16
 2115-16-2116-17
 2116-17-2117-18
 2117-18-2118-19
 2118-19-2119-20
 2119-20-2120-21
 2120-21-2121-22
 2121-22-2122-23
 2122-23-2123-24
 2123-24-2124-25
 2124-25-2125-26
 2125-26-2126-27
 2126-27-2127-28
 2127-28-2128-29
 2128-29-2129-30
 2129-30-2130-31
 2130-31-2131-32
 2131-32-2132-33
 2132-33-2133-34
 2133-34-2134-35
 2134-35-2135-36
 2135-36-2136-37
 2136-37-2137-38
 2137-38-2138-39
 2138-39-2139-40
 2139-40-2140-41
 2140-41-2141-42
 2141-42-2142-43
 2142-43-2143-44
 2143-44-2144-45
 2144-45-2145-46
 2145-46-2146-47
 2146-47-2147-48
 2147-48-2148-49
 2148-49-2149-50
 2149-50-2150-51
 2150-51-2151-52
 2151-52-2152-53
 2152-53-2153-54
 2153-54-2154-55
 2154-55-2155-56
 2155-56-2156-57
 2156-57-2157-58
 2157-58-2158-59
 2158-59-2159-60
 2159-60-2160-61
 2160-61-2161-62
 2161-62-2162-63
 2162-63-2163-64
 2163-64-2164-65
 2164-65-2165-66
 2165-66-2166-67
 2166-67-2167-68
 2167-68-2168-69
 2168-69-2169-70
 2169-70-2170-71
 2170-71-2171-72
 2171-72-2172-73
 2172-73-2173-74
 2173-74-2174-75
 2174-75-2175-76
 2175-76-2176-77
 2176-77-2177-78
 2177-78-2178-79
 2178-79-2179-80
 2179-80-2180-81
 2180-81-2181-82
 2181-82-2182-83
 2182-83-2183-84
 2183-84-2184-85
 2184-85-2185-86
 2185-86-2186-87
 2186-87-2187-88
 2187-88-2188-89
 2188-89-2189-90
 2189-90-2190-91
 2190-91-2191-92
 2191-92-2192-93
 2192-93-2193-94
 2193-94-2194-95
 2194-95-2195-96
 2195-96-2196-97
 2196-97-2197-98
 2197-98-2198-99
 2198-99-2199-00
 2199-00-2200-01
 2200-01-2201-02
 2201-02-2202-03
 2202-03-2203-04
 2203-04-2204-05
 2204-05-2205-06
 2205-06-2206-07
 2206-07-2207-08
 2207-08-2208-09
 2208-09-2209-10
 2209-10-2210-11
 2210-11-2211-12
 2211-12-2212-13
 2212-13-2213-14
 2213-14-2214-15
 2214-15-2215-16
 2215-16-2216-17
 2216-17-2217-18
 2217-18-2218-19
 2218-19-2219-20
 2219-20-2220-21
 2220-21-2221-22
 2221-22-2222-23
 2222-23-222

கா. நிப்படுகதி முடியவில்லை தப்பி ஒடி விட்டான் அவன் வெளியே போட்டத்தை நோக்கி ஓட தாதிப் பெண்கள் அவன் பிடி தொடர. சற்று நேரத்தில் வீட்டு களை கடடிவிட்டது பழுவைட்டையர் முகத்தில் பொருமின.

"இவன் துடுக்குக்கத்தை அடக்கவே முன்று தாதிப் பெண்கள் தேவைப்படுகிறார்கள் இவனைப் போய் முன்று உலகத்தைப் ஆளப்போகும் மிளனை என்று கு நதை ஜோசியா சொன்னார் என்று சொல்லிச் சிரித்தான் வானதி

"அதிலென்னடி சந்தேகம்?" என்றான் குந்தவை

"ஆம். அக்கா குட நதை ஜோசியா சொன்னது எதுவும்தவறாது" என்று சொல்லி வானதி கனிரென்று தலையாட்டின

"சிரிப்பதற்கு என்னடி இருக்கிறது?" என்றான் குந்தவை கொடுமையானா நாட்டு இளவரசி என்கப் பறவச் சிரிக்கிறாளென்று யூகித்து விட்டான்

சிரிப்புக்கு நடுவே கடுமையி வந்த வானத்தைகளில் வானதி மறறவர்களுக்கு விளக்கினான் 'குட நதை ஜோசியிடம் நான் இளைய பிராட்டிக்கு ஏற்ற அந்த உலகமாராள் இராதுகுமார் எய்கிருந்து, எப்போது வருவார்?' என்று கேட்டேன்

"கட்டாயம் வரப் போகிறார் அதி சேகிரத்திலேயே வருவார் என்றார் ஜோசியா

"எப்படி வருவார்? நேரே ஆகாசத்திலிருந்து கூனரையைப் பொத்துக் கொண்டு வந்து குதிப்பாரா?" என்று குந்தவை தேவ் கூடக் கேலியாகக் கேட்டாள் மறுமீட்டம் வலவ்வராத அண்ணா ஜோசியாநடைய சீட்டுடன் சண்ணை விட்டுக் கொண்டு உள்ளே வந்து குதித்தார் அந்தச் சம்பவத்தை நினைத்தேன் சிரித்தேன்" என்றான் வானதி

நாணி மிகம் சிவந்த குந்தவை வானதியின் ஜோசிய வீட்டுக்குப் போனதைப் பற்றி மேலும் கூறினான் "இவன் வீட்டில் உள்ள கணக்கப் போகிறவன் உலகத்தைப் புகு நான் நிழலில் ஆளப் போகும் புதலவனைப் பெருட போகிறவன் என்றவன் அருகிக் கொண்டு போனார் ஜோசியா அவன் தூக்கம் மிகச் சிறந்தது என்று கூறினார் அந்தத் தாதியத்திலுதான் என்னைக் கேள் செய்கிறான்" என்றான்.

"ஆயோ! அக்கா, தவறாக எடுத்துக் கொண்டாரா?" என்று குந்தவையைச் சமாதானப்படுத்தும் முயற்சியில் இறங்கினான் வானதி

2 வாகனிடையே இருந்த அன்னியாணயத்தைக் கண்டு விபத்தான பையா பொங்கி வந்த சிரிப்பை அடக்கிக்கொண்டு தானும் வக்க குட நதை ஜோசியரைச் சென்று பார்த்த அனுபவத்தைக் கூறவந்துப் பார்த்தான்

புதுவட்டையாரின் தங்கை ஒத்தி விட்டோடு இருந்தான் களை துளம் லபுதியேயே விதவையாகிக் காய் விட்டிருப்பியவன் வக்க தாலிலவாப் பெண்களான பையாநலபுத அவளது உலகமையும் வளர்த்து வந்தான். அவள்தான் தன் அண்ணன் மை வந்து, 'ஒரே ஒரு காரியத்துக்கு மட்டும் அனுப்பி விடுவதன் அந்தக் கு நதை ஜோசியின் வீட்டுக்கு வந்து வாய் அவரிடம் போகாவைப் பற்றிச் சில விஷயங்கள் கேட்க வந்தாதி நான்' என்றான்

புதுவட்டையாக எதிர்பாராத விகமாக "சரி, நாளை வந்தேன்" என்று சொல்லினான்

சில நாள்கள் காலம் புகல் மனிதாசங்கிக் வந்தவர்களை ஆசைகளை அறிந்து கொள்வதில் ஆவியிருந்து ஜோசியர்கள் வக்க சாங்கித்தல் வலவலர்கள் ஆறி வக்க வலவர்கள் ஆலா வலவக் வந்த நாட்டிலும் துறவிலைவ அவர்களைப் சென்று பார்த்தான் என்று பன் மூட்டத்தை அகற்றிக் கொள்வா நுகுப் வலவல்களை விதி விக்ககாய் இருந்தவர்கள் சிறதப் பழ புதுவட்டையாகள்தான்

என்னென்றாவ பெரு காலமாக விதி அவர்கள் வக்க பாகப் புதுக் கொண்டு வந்தது ஆனகயினால் தெளிவாயத் தெரிந்ததை மூலவாவிடம் சென்று தட சினை கொடுத்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று ஜோசியா விட்டுப் புகல்பெ சென்றதுவலை.

குட நதை ஜோசியின் வீட்டு முன்புபாடு நாளில் நகரின் ஒரு மூலவலக் கானி சோலித்துக்கு அருகில் ஒரு தனித்த இடத்தில் இருந்து குட நதை குக்குதான் புகார் செய்ய நகரின் கூறாச் சென்று அந்த வீட்டில் அவை நுழைவார் காவர்கள் ஜோசிய தனின் தடபத்தைக் களவாகவென்று அவனிடே தெரிய விட்டோட்டாதது காதல் செவ்வக் களவாகியவர்க இருக்கான் என்பதனால் அந்த வானதி ஆனகல் ஒரு வெள்ளத்தில் அருகிலே அடித்துச் செல்லப்பட்டது தூட்டிபாது ஆறின் இருது தூட்டாகவே விதி கடடித் தன் தாதினைக் கவனித்தார் குட நதை ஜோசியா

விதி வானிலே காதலிருந்து சோதி, புகல் மரியாதையுடன் புதுவட்டையாருடன் வந்தவர்களை வானிவற்று மயங்குதான்

வாழ்வில் மதவநாள் பார்த்து ஒத்தநிலை? என் அத்தக தடவ
பாபம் பார்த்துநாள் அப்படி நடந்து கொண்டான் நானாய அந்
நிலைத்துக் கொண்டு வேறொரு பெண்ணை வயாற அம்
என்றான் இதுநாள் விட. குறை தெட்ட குறையோ?

புதுவ துணை வாசனையில் உணவுக் கும்பிதனை உண்டா
யினது பல்பாற்ற துணை மறுவா தேடி அருகருகாகக் கூட
திரும்பினால் துணைப் பெருகாதே போ, உறுவே! துருந்தாக் து
துணைத்துணை அருகருகாய் மெதுவாய் எழுந்தாய் எனப் கூற இம்
அயிதிக் கண தன் பார்ப்பதன் அந்த புதுவதும் நடந்தது. மெது
யாய்க்! அது இந்ந துணையுடைய கொடா வேண்டிய என்
அருகருகாய் நட துதியதும் இருக்கிறதே என்று நினைத்தான்

புரணை சந்திரனின் சந்தன நிறக் கிராசைகளாய் அவன் மகமக
எட போதுப ன் நிக் உணர்வாடி நாயது போயல் பிரகாசமாய்
அவன் மகமக வளவளவு அடக்காய் இருந்தது இப்போ ன் அரு
அந்த அந்த இருள் படிநிலை நிக் தான். அது வீணாவதை உணர்
தாய் அவனாகத் எவ்வளவு வாய் நடைபயிற்சென்றது இவ்வளவு அம்
இதுவரை மறுவாய் கண்டைய கவனத்துக்கு வலாய் நகத்து பட்ட
வித் எப்படி இவ்வளவு விந் தவதத்து எதற்காக புகழ்ப்பாட
யா நகராக?

இன்று நகரத்து ஏதோ மகமகமாய் விஷயம் எனது
அவ்வளவு உவ்வளவுசெய்து விதிநதி நகத்து மௌனமாய்
செருதனையில் அமர்கபடி காரத்தின் அருகே நகரத்த
மேல் ம வானதி வந்தான் இதத மௌன விமரத் உணர்வாய்
பயறிக் கொண்டு விட து தே குடி ஆனந்த கண்ட வந்தது
விந்ந்து எவ்வளவு நேரவிசைந்தும் ஒரே வாய்நகரத்தில்தான்
கூட. அயிதிறாய் அவர் தமக்கையர் அடபடிதான் என்று
நினைத்துக் கொண்டு, நகரத்தையாள் தெளிவாய் மீது வாகைய
வைத்தான்

தன் மொன்று அருகில் நின்று நகர வானத்தை உதி டு. பந்தது
அருகில் வான அளவாய் பெயர் வான போக அளவாய் ந
வான நினைக்கிறாய்? என்றான் துருந்தாய்

யானது நகரமாய்நது புண்ணை உதயதான் நன் நினைப்பது
இருந்தால் அக்கா நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்று
எனது கண்ணாய் தெரியுத

மேல்பு. களளி என்னதான் நினைத்தேனாய் உதய நாய்
போம் என்று விவவினாய் துருந்தாய்

என்னப் பார்த்துமுன் அவனைப் பார்த்திருக்கக் கூடாதா
என்று நினைத்திருக்க? என்றான் கொடும்பாளூர் இளவரசி.

அருது போன குந்தனை மௌனமாக இருந்தான் வானதி
என்று நினைத்திருந்தான் இரத்தம் ஒடும் என் மகவே அவனை
கூட என்று அழைத்தபோது. அந்தக் குலத்தின் பிறந்து வளர்ந்த
கூட அப்படித்தானிருக்கும் அக்கா இவனை, அக்கா மறுக்
கூட அவைக்குத் தெரியுமே ஒரு பொருள் நன்றாய் இருந்தால்
கூட நாய்கு அவ்வது துருது வேண்டியவருக்கு அருகில் வந்ததும்
என்ன நினைப்பது இவ்வளவுதான்?

அக்கா பெண்ணைப் பற்றிய பேச்சைத்தான் வானதி உதிர்
அதுக் கொண்டிருந்தான் ஆகையால், அவள் க்குமாய்
பாடி அடைவாமல் சாவதானமாகப் பிழை செய்வாள்
கூட பெண்ணைக் கண்டால் அவளுக்குப் பொறாமைமேல் ஆத்
கூட வரவில்லை தனக்கென உவ்வாய் நிகர சிறந்த பொருள்
புதுவாய் இருது. பொருட்களின் மீது பற்றை வெறுப்போ
என்று நகர இருப்பது இவ்வளவுதான்

எ. வே ஒரு துறிக் கண்டவுடன் வானதியைப் பார்த்தான்
கூடவாய் வாய் பேச வார்த்தையில்லை.

அக்கா நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்று தெரியும்
கூடவாய் காலம் கூடது உணர் விட விலையை என்றான் வானதி

போடி, மெதுவாகக்காசி என்று செல்லமாய்நது திட உணர்
கூடவாய்.

வானதி விடுவதாய் இவ்வளவு "அக்கா அந்தப் பெண்ணைப்
புதுவாய் மந்திரித்துவாய் கூடுவது நினைக்கள் நீங்கள்
கூடவாய் அவ்வளவுக கூடு கூடுபபடி காய்கிறுக்கு
கூடவாய் மதுப் புது சாப்பம் எவ்வளவுதான், அப்படியித் துரு
கூடவாய்

என்னத சாப்பம் என்னதாய்? என்று போயிசை நாய்
கூடவாய் தேசநாய் நாய்நாய் துருந்தாய் அருது தேசநாய்
அருது உலி முலி உலி துருந்தாய் தேசநாய்நாய் நாய்நாய்
கூடவாய் நாய்நாய் அது விவ்வாய் கும்புத் தெரிய கூடவாய்
கூடவாய் அவ்வளவுத தெரியுமே அருது நாய் நாய்நாய்
அவ்வளவு துருது ஆகையிதது

துருந்தாய் அருது போசனையில் இருந்தான் கொடும்பாளூர்
பொருத்தகூடவாய் மீது இருந்த பாய் பற்றிக் தெரியுந்தான் ஆகையால்
துருந்தாய் அவ்வுக்குப் பாய் வாய்க்குது இருது இந்நகர துரு
கூடவாய்நாய் ஆகையால் துருந்தாய் வளர் வேண்டி மௌனமாய்

தோன்றி விடும். அப்படி ஒரு செனத்தாயம் அந்த நான்கு பெண்களின் முகத்தில் தவழ்ந்தது.

அதில் ஒருவர் சக்கரவர்தினி பூங்குழலி அம்மையார். ஒருவர் பொன்னியின் செல்வகுணைய தாய் பத்தினி வாஸுதி அம்மையார். மூன்றாவது வல்லத்து அரசியும் வல்லவராயர் பத்தினியுமான இளையபிராட்டி சூத்தலை தேவி நான்காவது வந்தது யார் என்று மக்களுக்குத் தெரியவில்லை.

ஆனால், குதிரையில் முன் சென்ற வீரர்களில் இருவர் பல மூறை நிரம்பித் திரும்பி அந்த நான்காவது பெண்ணையே பழைய இளவரசி லோகாவையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அத்தியாயம் ஐம்பது கோயில் வட்டியதே யிசை?

ஈசையோரத்திலிருந்த எண்ணற்ற மக்கள் சூதாக்கத்தில் அரச குடும்பத்தை ஆரவாரத்துடன் வாழ்த்தினார்கள். வீதிகளில் எள்ளுப் போட்டால் ஏன் விழாதபடி ஐசைக் கூட்டம் தினைத் திருந்தது.

அப்பட்டணத்தின் வீதிகளில் அவரவர் வீட்டு வாசல்களில் பெண்கள் கோலமிட்டிருந்தார்கள். வீடுகளின் முகப்புகள் எல்லாம் தோரணங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. தோரணங்களெல்லாம் இன்று புதிதாய் போடப்பட்டிருந்தாலும் இந்த விழாக்கோலம் சில நாட்களாகவே இருந்து வந்தது.

முதல் நாள் இரவு வீதிகளிலெல்லாம் வாத்திய குழுவ்களும், ஆடல் பாடல்களும், குரவைக் கூத்துகளும், பொம்மலாட்டங் களும், வீர முழக்கங்களுடன் கூடிய கத்தி விளையாட்டு - கழி விளையாட்டுகளும் நடந்து முடிந்திருந்தன.

ஊர்வலம் வரக்கூடிய பானதலில் உள்ள தரகத்துச் சொத்துயான கூட்டங்களில் எல்லாம் அதிகாரிகள் வீருத்துக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். ராஜ வம்சத்தினர் மட்டுமின்றி அவர்களுடன் பரிவாரத்தில் வரக்கூடிய திரளான மக்களுக்கும் சும்பாபிஷேகம் முடிந்த பின்பு விருத்தளிக்க ஏற்பாடுகள் செய்வப்பட்டிருந்தன.

முத்திய வாரமே, அனைவருக்கும் விருத்தளிக்க வண்டிகளிலே தானிய மூட்டைகளும் வந்திறங்கி விட்டன. ஓய்வின்றி எரிந்த

அடுப்புகளில் உணவு பொங்கப்பட்டு வெள்ளைப் பளி மலையாக சூல்காங்கு கிடந்தன. இவை போட்டு விருந்து பரிமாறப்பட்டது. வயிறு திறைப உண்டனர் மக்களும். மனம் நிறைபப் பரிமாறினார்கள் அதிகாரிகள்.

தஞ்சை நகரில் வீடுகள், வீதிகள், சதுக்கங்கள் எல்லாம் நேர் கோடுகளில்தான் அமைந்திருந்தன. ஐசை நடமாட்டம் சீராக இருக்க வேண்டுமென்று அமைக்கப் பட்டவை. ஆனால், அவ்வளவு பெரிய பட்டணமும் கொள்ளாத அவ்வளவு ஐசை நெருக்கம் ஏற்பட்டது. அத்தனை மாட மாளிகைகள், கூட கோபுரங்களின் மேலும் ஏறி ஐசைக்கூட்டம் நின்றது.

அந்தக் கோவில் சும்பாபிஷேகத்தில் கூடியிருந்த ஐசைத்தொகை தஞ்சையின் மொத்த ஐசைத்தொகைக்கு இரண்டு மடங்குக்குக் குறைவு இல்லை. இந்த வைபவத்திற்காகத் தஞ்சை நகர மாந்தரும் அக்கம் பக்கத்துக் கிராமவாசிகளும் கணக்கற்றவர்கள் கூடியிருந் தார்கள். ஆண்களும், பெண்களும் அனைவரும் சிறந்த ஆடை அணிந்து மலர்ந்த முகத்துடன் நின்றார்கள்.

பெண்களோ விலை உயர்ந்த ஆபரணங்கள் அணிந்திருந் தார்கள். குழந்தைகளும் அவங்கார ஆடை ஆபரணங்கள் பூண்டு கோவாகலமாகத் திரண்டு வந்தார்கள். நகரப் புருஷர்கள், எல்லாரும் அளவிடாத ஆர்வம் பொங்கிய கண்களுடன் ஊர்வலத் தைப் பார்த்துப் பரவசமடைந்தார்கள்.

ஊர்வலம் முடியும் தறுவாயில் அனைவராலும் கோயிலைக் காலம் முடிந்தது. துபத்திலிருந்து கோயிலைப் பார்த்தவுடன் அனைவரும் பிரயித்துப் போனார்கள். அந்தக் கோபுர விமானத்தில் திறம் சங்கின் நிறத்தில் இருந்தது. அதன் பின் இருந்த நீல நிற வானத்துடன் அகைச் சேர்ந்து பார்ப்பதற்கு மிகவும் எழில் பொங்கியது. நீலக்கடலில் கோலமும் வலம்புரிச் சங்கு ஒன்றை நினைவுபடுத்தி ஊரை ராணியிக்குக் கூடாது இருந்த தொடர்பை அது வெளிப்படுத்தியது.

சூரியக் கதிர்கள் அதன் மேல் பட்டவுடன் அந்தக் கோபுரம் ஹோலித்த காட்சியின் அழகை என்னவென்று சொல்வது? கோயிலின் மீது பொற்கலசம் சேப்போன் வெவ்வில் படும்பொழுது பிரகாசித்தது. அது கோழிச் சூரியப் பிரகாசமாகக் கண்கள் கூகம்படி ஹோலிக்கின்றது என்று மக்கள் கியந்தனர்.

சக்கரவர்த்தியின் வாகுகையை அறிவித்த பேசிகை ஒலி வெகு தூரத்தில் கேட்ட போதே மக்கள் பரபரப்புடன் தெருவின் ஓரங்களுக்கு வந்து அவரை வரவேற்க ஆயத்தமாக நின்றனர்.

யானை மண்டியிட்டு அரசர் சீமே இறங்குமூன் பின்னால வந்த குதிரைகளிலிருந்து அதிவேகமாக இறங்கி மூன்று வீரர்களும் ஒடிச் சென்று மண்வரை வரவேற்கும் வரிசையில் தின்றனர்.

சக்கரவர்த்தி முதலில் பொன்னியின் செல்வரைக் கண்டார். "நினைத்ததை முடித்து விட்டார், பொன்னியின் செல்வா. ஆனால், உமது கோயில் கட்டும் பணி இத்துடன் நின்றுவிடக்கூடாது!" என்று சொல்லிக் கண் சிமிட்டினார்.

அடுத்து நின்ற வந்தியத் தேவனையும் இளம் சம்புராயனையும் கண்டு அவர் இவரின் ஓரத்தில் ஒரு முறுவல் மலர்ந்தது. "தான் கூப்பிடும் பேரதெல்லாம் வராதவர் இன்று நண்பர் கூப்பிட்ட ஷடன் வந்து விட்டாரோ? ஆகா, நட்பின் மகிமையே மகிமை தான்!" என்றார். அந்த ஒரு நொடியில் வந்தியத் தேவனுக்கும் இளம் சம்புராயனுக்கும் இருந்த பழைய நட்பை நினைவு கூர்ந்த அரசர், தான் பல முறை தலைநகர் வரும்படி அழைத்ததற்கு மாறல் வர இணங்கவில்லை என்பதையும் தெரிவித்து விட்டார்.

கோயில் மதிர்வலரை ஒட்டி அரச குடும்பினர் அனைவரும் ஓரிடத்தில் கூடிய பின், விழா தொடங்குமேன அமைப்பாளர்கள் முடிவு செய்திருந்தார்கள். அந்நாடி அரச குலத்தினரும் - ஆண்கள் தனியாகவும் பெண்கள் தனியாகவும் - குடியி நின்றுார்கள். சூரியனின் ஒளி ஆண்களின் கிரீடத்திலும் பெண்களின் பட்டு ஜரிகையிலும் பிரதிபலித்துப் பல சூரியர்கள் ஒன்று சேர்ந்தாற் போல் ஒரு கோறுத்ததை உருவாக்கியது.

ஊமை ராணியின் கோயில் மிக அழகாக அமைக்கப் பட்டிருந்தது. உன்னையிருந்து வந்து கொண்டிருந்த சாம்ரோஷிப் புனையின் வாசனை அந்த இடத்தை மங்களகரமாக மாற்றியது. கர்பக் கிருஹம் தீப வரிசைகளால் அவங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதனுள் இருந்த ஊமை ராணியின் சிலை பட்டுத் துளியால் சூடப்பட்டிருந்தது. கும்பாபிஷேகம் முடிந்த பின்பே அது திறக்கப் படும். அதன் பின் ஊமை ராணியைத் தேய்வதாக இந்த நகர மக்கள் வழிபடலாம்.

பந்தனின் நடுவில் அமைந்திருந்த தற்காலிக சிம்மாசனத்தில் சக்கரவர்த்தி வந்து அமர்ந்ததும், மந்திரி மண்டலத்தாரும் மற்றவர் களும் தத்தம் ஆசனங்களில் அமர்ந்தனர். கோயில் குருக்கள்மார் தொடர்ந்து வந்து சக்கரவர்த்திக்கும் மற்றவர்களுக்கும் விழுநி குங்குமப் பிரசாதங்களை அளித்து, மவர் மாலைகள் சூட்டினர். பின்பு முழக்கங்களுக்கிடையே சக்கரவர்த்தி தம் திருக்கரத்தினால் குஞ்சுர மரமல்லன் என்ற ஆசாரிய ஸ்தபதியின் தலையில் பட்டுப் பரிவட்டம் கட்டினார். பிறகு உயர்ந்த பட்டு வஸ்திரங்களும் நூறு

பொன் கழஞ்சுகளும் ஸவத்திருந்த தாம்பூலத் தட்டையும்துடையம் கொடுத்தார்.

அவற்றை ஆசாரிய ஸ்தபதி வாங்கிக் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டார். அவ்விதமே அங்கு வந்திருந்த நூற்றுக் கணக்கான சிப்பிகளுக்கும் மந்திரி மண்டலத்தாருக்கும் மற்ற அதிகாரிகளுக்கும் தலையில் பரிவட்டம் கட்டிப் பட்டு வஸ்திரங்களையும் பொன் கழஞ்சுகளையும் பரிசளித்தார்கள்.

சோழர் சக்கரவர்த்தியுடன் அமைச்சர்களும், பெருந்தர, சிறுதர அதிகாரிகளும், அரண்மனைப் பணியாளர்களும் ஏராளமாக வந்திருந்தார்கள். அவர்களுடன் சிவாசானைம் பொறிக்கும் கல் தச்சர்களும், செப்புப் பட்டயம் எழுதும் லிகவகர்மர்களும் வந்தார்கள். கோயில் கும்பாபிஷேகத்தன்று கோயிலுக்கான மானியங்களை அரச குடும்பத்தார் அறிவிப்பது வழக்கம். அதிலும் இந்தக் கோயில் அரச குடும்பத்தில் பலருக்கும் பிடித்தமான வேலையென்பதால் மானியங்கள் அதிகமாக அறிவிக்கப்படும் என்பது பலருக்கும் தெரியும்.

ஒவ்வொருவருடைய அறிவிப்பைத் தொடர்ந்தும் உலிகளின் சப்தம் கேட்கும். அந்த நபர் கொடுத்த மானியம் சூரிய சந்திரர் உள்ள வரை அந்தக் கோயிலைச் சேரும் என்று கல்லிலும் செபத் தகட்டிலும் பொறிக்கப்படும். ஆனால், அதெல்லாம் கும்பாபி ஷேகம் முடிந்த பின்தான்.

அதன் பின்னாலு வெந்தின் பேரில் வைரவர் ஆராய் பராவிற்கு முதலில் ஒதுவார்மூர்த்திகள் இருவர் 'பொன்னார் மேனியனே' என்ற கந்தரர் தேவாரத்தைப் பாடினார்கள். அந்தப் பெரிய ஜனக் கூட்டத்தில் அப்போது நிசப்தம் நிலவியது. இசைக் கருவிகளின் ஒத்துழைப்பில்லாமலேயே மிக இனிமையாக மனிதக் குரலில் பாடப்பட்ட அந்தப் பாடலைக் கேட்டு மக்கள் மெய்மறந்திருந்தார்கள்.

அந்தப் பாடல் ஒலிக்கின்ற போது கோயிலின் வெளிப்புறத்தில் ஊமை ராணியின் சரித்திரம் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்ததை எல்லாரும் கண்டனர். அரச குலத்தினருக்கு அந்த அழகிய காட்சிகளைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கலாமென்று தோன்றியது. அவள் புல வேகத்தில் ஓடுவதும், கடலில் நீந்துவதும் பெரும்பாலாக கதை வேலைகளில் இருந்தன. பிற்காலங்களில் வாழும் குடிமக்கள் அதைப் பார்த்து அந்தப் புனித மாதின் கதையை நன்கு அறிந்து கொள்ள ஏதுவாகச் சிற்பிகள் அதைச் செய்திருந்தனர்.

பொன்னியின் செல்வர் கண்ணில் பட்டது இரண்டு சிற்பங்கள் தாம். ஒன்று படவிலிருந்து விழுந்த குழந்தை ஒன்று ஊமை ராணிகாப்பாற்றுவது போல ஒரு காட்சி. அந்தக் குழந்தை தாமதமாக என்று தெரிந்து கொண்டார். மற்றும் ஒன்றில், ஊமை ராணியின் உடலில் ஒரு வேல் பாய்ந்து இருப்பதும், அவள் கந்தர சோழ மன்னரின் மடியில் உயிர் துறப்பதும் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தது. கேள்வி ஞானத்தில் இவ்வளவு உணர்ச்சி பூர்வமான சிற்பங்களை ஒரு சிற்பியால் செய்ய முடிந்திருந்தால் அந்தக் காட்சிகளை தேர்ப்பார்த்த சிலருக்கு எவ்வளவு உணர்ச்சிகள் பொங்கி எழும்?

அந்தச் சதைசிற்பங்களை பிரமிப்புடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் அனைவரும். அங்கு கூடியிருந்த அரச குடும்பத்தினரின் அனேகமாக அனைவரும் அந்த அம்மையானைப் பார்த்திருந்ததால் அமர்களுடைய மனங்களில் அந்த நினைவுகள் ஒடிக்கொண்டிருந்தன.

அதைப் பார்த்த அரசர் பொன்னியின் செல்வரிடம் சமிக்ஞை செய்யவே, அவரும் அருகே வந்தார். தேவாரப் பாடலுக்கு இடைபூறு இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக அரசர் ரகசியம் பேசும் தோரணையில், "உமது நிரூப்பணியைப் பார்த்து என் பெரியன்னை உயிர் பெற்று வந்து விட்டது போல் ஒரு பிரயாசை அனுபவிக்கிறேன்" என்றார்.

பொன்னியின் செல்வருக்குக் கண்களில் நீர். அரசரின் உள் இதயத்திலிருந்து பிரவாகமாய்ப் பொழிந்த அந்தச் சொற்கள் பொன்னியின் செல்வரைக் குளிர் வைத்தன. அவருடைய தேகம் சிலிர்த்தது.

தேவாரம் இவ்விதே முடிந்தது. அமைப்பாளர்களில் சிலர் மூல்வந்து மன்னரிடம், "சக்கரவர்த்தியே பெருமானே. நீங்கள் அனைவரும் மூங்கில் மரத்தால் கட்டப்பட்டுள்ள காரம் வழியாகக் கோலியின் மேல் தளத்திற்கு வந்திருள் வேண்டும்" என்றனர்.

உத்தம சோழர் தன்னைக்கே இருந்த அருள்மொழி வர்மனையப் பார்த்தார்.

பொன்னியின் செல்வரோ, "மன்னரும் அரசியாரும் மேலே ஏறினால் போதுமானது. நங்கள் அனைவரும் கிறித்து கடப்பதைப் பார்த்தோம்" என்றார்.

"இல்லை, இல்லை" என்றார் சக்கரவர்த்தி. "இந்தக் கோலம் உருவெடுத்தது பொன்னியின் செல்வரால். அவர் மட்டும் மேலே செல்வனாம்" என்று வற்புறுத்தினார்.

கட்டெத தேவன் குறுக்கிட்டு, "இது போல ஒருவருக்கொருவர் மீதுக் கொடுத்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தால், தன்னைத் தேரம் சென்று விடும் போலிருக்கிறது. அனைவருக்கும் மேலே சென்று நிற்க இடம் போதுமானது அதனால் அனைவரும் செல்வோம்" என்றான்.

இந்த யோசனை அனைவருக்கும் பிடித்திருந்தது. பெண்கள் முதலில் சரத்தில் ஏமாணார்கள். பின் அரச குலத்து ஆண்களும் மேலே சென்றார்கள். அரசர் முதலில் செல்வ, மரியாதை நிமித்தமாகச் சில படிக்கலத்துப் பின்னால் அருள்மொழி வர்மரும் கத்தியத் தேவரும் சென்றார்கள். மாறனும் மேலே ஏறினான்.

மே தளமாகக் கோலின் விமானத்தைச் சுற்றி அமைக்கப் பெற்றிருந்தது. அங்கு செல்வோடுகள் படுக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த மேல் தளத்தில் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்த கண் கொள்ளாத காட்சியினைக் கிறித்தப் பொது மக்கள் கண்டு மகிழ்ச்சி கொண்டனர்.

உயர்ந்த இடத்திலிருந்து கூடியிருந்த துண்கூடவை அருள்மொழி வர்மர் கண்டார். இன்றைக்கு இந்தக் காரணம் அனைவரும் இங்கு ஒன்று கூடி ராஜ வம்சத்திலிடம் தங்களுக்கு இருந்த விகவாசத்தை வெளிப்படுத்தியிருந்தனர். எங்கிருந்ததால் அவ்வளவு ஐயங்களும் வந்தார்களோ, தெரியாது. அதுவும் காவையில் அவ்வளவு கீழிருந்தில் அவர்கள் எப்படி வந்து சேந்தார்கள் என்றும் சொல்ல முடியாது. ஆண்களும், பெண்களும், வயோதிகர்களும், சிறுவர், சிறியவரும் அந்தக் கோலினைப் பெருங்கூட்டமாகக் குழந்தை இருந்தனர். ஜன சமுத்திரத்தில் அந்தக் கோலின் ஒரு திசு போலத்தான் காட்சி அளித்தது.

கட்டத்தை ஒரு விவரிப்புடன் மேலிருப்பவர்கள் பார்ப்பதற்கும் கிறித்தப்பவர்கள் தங்கள் கண்ணுக்கு கண்ணான அரச குடும்பத் தினரை ஒன்று சேர்த்துப் பார்ப்பதற்கும் சரியாக இருந்தது.

கோலினைச் சுற்றியும் துளக் கூட்டம் தேருகல் தின்றது. அந்த துளக் கூட்டத்திலிருந்து பொய்யை வாதிய முழக்கங்களும் வாதிக் தோலிலும் காணத் திழித்து விடும் போலிருந்தது. பொன்னியின் செல்வர் கோலியின் மேல்மாடத்து முகப்பில் வந்து கைகூப்பிக் கொண்டு தின்றார். விடுவில் ஒரு பெரிய கோவாகவமான கூட்டம் அவர் முறுவலுக்காகவும் இவ் அனைவுக்காகவும் காத்துக் குரல் எழுப்ப ஆயத்தமாயிருந்தது.

முதலில், "உத்தம சோழர் வாழ்க!" என்று சில குரல்கள் எழுந்தன. தங்களைத்தான், மனம் திறந்த அனைவரோடும் தங்கள் ராஜ விகவாசத்தை வெளிக்காட்ட மக்கள் முயன்றனர்.

"பொன்னியின் செல்வர் வாழ்க!" என்றும், "அரசர் வாழ்க!" என்றும் பலத்த குரல்களில் ஜனங்கள் கோஷம் எழுப்பினர். ஒரேயார், "வல்லத்து அரசர் வல்லவராயர் வாழ்க" எனக் கூடச் சத்தியது வந்தியத் தேவனுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. பெருமையுடன் குந்தவையைத் திரும்பிப் பார்த்தான் வந்தியத் தேவன்.

கடலெனக் கூடியிருந்த ஜனங்கள் அரச குடும்பத்தினரை வாழ்த்திய சப்தம் கோயில் ஆச்சரியங்கள் செய்த வேத முழக்கத் துடன் இணைந்து சமுத்திரத்தின் பேரீரொலவைப் போல இருந்தது.

தங்களை வாரா வார வாழ்த்திய இந்த சாம்ராஜ்யத்தின் மக்களையப் பார்த்தபடியே அவைவரும் மை அசைந்தனர். சுற்று முற்றும் பார்த்துவிட்டு, "ஆகா! என்ன ஒரு கூட்டம்!" என்றான் குந்தவன்.

"இப்போதுதான் பெரிய அன்னைக்கு ஏற்ற ஒரு அங்கிராரம் கிடைத்தது" என்று நினைத்தபடி பொன்னியின் செல்வர் தன்னை வாழ்த்திய கூட்டத்தை ஒரு முறை சுற்றிப் பார்த்தார்.

என் போட்டான் என் எடுக்க முடியாத அளவுக்குக் கூட்டம், கோயிலின் மேல் மாடத்திலிருந்து அவருக்குத் தெரிந்தது தலைகள் தான். எத்தனையோ ஆயிரமாயிரம் பேரை அவர் பார்த்து வந்தார்.

மக்களைப் பார்த்தபடி அவருடைய கண்கள் ஒரு முறை கழன்றன. ஒரே ஒரு தொடி! ஒரு முகத்தின் மீது மட்டும் நின்றது அவரது பார்வை. ஏன் அவன் முகம் மட்டும் அவரை மீண்டும் பார்க்கத் துண்டும் அளவுக்கு மனதில் தீவிரம்? தன் விடுவிகையும் போலத் தஞ்சை மக்கள் அனைவரும் அவைக்கரித்துக் கொண்டு வந்திருந்த போது அவன் மட்டும் ஆபரணங்கள் ஏதும் பூணாமல் தலை விரி கோவமாக இருத்தித்தான் அவ்வளவுத் தனியாகக் கூட்டத்தின் நடுவே காட்டியிருக்க வேண்டும்.

இல்லை, அவன் அவரையே வெறித்து நோக்கியதால் இருக்க முடியா? நிமிரென விசிய புயல் காற்றில் சிவியது போல அவரது உள்ளமும் உடலும் நடுங்கின. அதிர்ச்சியைத் தோன்றிய அந்த உணர்ச்சியை எப்படியோ சமாளித்துக் கொண்டு அவர் பார்த்த பெண்ணை மறுபடியும் பார்த்தார்.

அவர்கள் பக்கம் பொன்னியின் செல்வர் பார்க்கிறார் என்று அங்களைச் சுற்றியிருந்த மக்கள் குறித்து ஆரவாரம் செய்ததில் அந்த முகம் மீண்டும் தெரியவில்லை. கோஷம் குறைந்த பின் அவன் மீண்டும் தெரிந்தான். ஒரு ஆரவாரமும் இல்லாமல் தேரே அவரையே நோக்கி நின்றான்.

முகலில் பொன்னியின் செல்வரால் தன் கண்களை நம்ப முடியவில்லை. இது என்ன வெறும் பிரமைமா? அப்படித்தான் இருக்க வேண்டுமென முடிவு செய்தார்.

ஆனால், அந்தக் காட்சியைப் பார்த்த பின், பொன்னியின் செல்வருக்கு வேறு எதிலும் பார்வை செல்லவில்லை, கவனமும் செல்லவில்லை. மீண்டும் அவரது கண்கள் தேடத் தொடங்கின. குறித்துக் கொண்டிருந்த கூட்டத்தின் நடுவே அமைதியாக மீண்டும் அதே முகம் அதே தோற்றம், பார்த்தவரின் ரத்தம் உறைந்தது.

திசையமாக அந்த முகம்தான். தன் தாயின் முகம் மனதில் எப்படிப் பதிந்திருக்கும். அது கடைசியரை நினைவிருக்கும் அவ்வளவு? அது போவத்தான் அந்த முகம். ஆனால், அது எப்படி?

அப்போது அவர் உணர்வுகளை வர்ணித்தல் அசாத்தியமான வாயினம். திரல் போன்ற ஒரு ஞாபகம் அவரை ஆக்கிரமித்தது. அருள்மொழி வர்மர் மந்திர சக்தியினால் கட்டுண்ட வரைப் போல் அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தபடி அசையாமல் நின்றார். 'பெரிய யிழை செய்து விட்டோமா? இன்னும் இறக்காதவருக்குக் கோயில் வட்டி விட்டோமோ?' என்று குதும் சாட்டியது மனம்.

"இல்லை, அந்தக் கோயிலில் அவர் கண்டிருந்த அற்புதச் சித்திர உருவங்களில் ஒன்றுதான் உயிர் பெற்று எழுந்து தன் கண் முன் வந்து நின்றதோ? சகரவந்தி கூடச் சொன்னாரே. உயிரோவிய மாயத் தீட்டியிருக்கிறீர்கள், என்று சிற்பியைப் பார்த்து."

அந்த ஜன சமுத்திரத்தில் 'ஊமை ராணி' நின்றான். கூட்டத்தில் நின்ற ஊமைராணியின் உருவம் அவரையே கண் கொட்டாமல் பார்த்தது. அந்தப் பார்வை அம்புகள் அவரைத் திக்குமுக்காடச் செய்தன. கோயிலின் மேல்தளையிலே நிற்கிறோமா, வானவெளியில் மிதக்கிறோமா என்று தெரியாத நிலையை அடைந்தார்.

வாருடைய ஞாபகார்த்தமாக அந்தக் கோயில் எழுப்பப் பட்டதே. அவரே அந்தக் கூட்டத்தில் உயிருடன் நின்றான். "ஆகா! இது என்ன ஓர் இன்பமான அதிர்ச்சி! பெரிய அன்னை உயிருடன் இருக்கிறாரா?"

ஆனால், 'எப்படி? அவரது சிதைக்கு நான்தானே தீ முட்டியேன்!'

"மாண்டவர் மீண்டும் வருவாரோ?" பொன்னியின் செல்வருக்குத் தலை சுற்றியது!